

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2023)0010

Realizacja wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – prawozdanie roczne za 2022 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2023 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2022 r. (2022/2050(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego rozdział drugi sekcja druga zawierający postanowienia dotyczące wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny¹ (EFO),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy²,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 19 lipca 2022 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia (EDIRPA), COM(2022)0349,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich³,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ustanowienia umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO, przyjęte przez Radę do Spraw Zagranicznych na posiedzeniu 19 listopada 2018 r.,

¹ Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149.

² Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

³ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.

- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju¹ (EPF),
- uwzględniając decyzje Rady (WPZiB) 2021/748², (WPZiB) 2021/749³ i (WPZiB) 2021/750⁴ z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie udziału Kanady, Królestwa Norwegii i Stanów Zjednoczonych Ameryki w projekcie PESCO pt. „Mobilność wojskowa”,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/1143 z dnia 12 lipca 2021 r. w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Mozambiku (EUTM Mozambique)⁵,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2022/638 z dnia 13 kwietnia 2022 r. zmieniającą decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine)⁶,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2022/1968 z dnia 17 października 2022 r. o ustanowieniu misji Unii Europejskiej w zakresie pomocy wojskowej dla Ukrainy (EUMAM Ukraine)⁷,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2022/1970 z dnia 17 października 2022 r. zmieniającą decyzję 2010/452/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia)⁸,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 22 października 2021 r. oraz 24–25 marca, 30–31 maja i 23–24 czerwca 2022 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z 12 grudnia 2022 r.,
- uwzględniając decyzję Rady (CFSP) 2022/2444 z 12 grudnia 2022 r. w sprawie europejskiej partnerskiej misji wojskowej w Nigrze⁹,
- uwzględniając decyzję Rady (CFSP) 2022/1970 z 17 października 2022 r.¹⁰ ustanawiającą unijną zdolność monitorowania w Armenii oraz jej decyzję z 19 grudnia 2022 r. o rozmieszczeniu w Armenii zespołu pomocy w zakresie planowania przejściowego,
- uwzględniając deklarację wersalską przyjętą na nieformalnym posiedzeniu szefów państw i rządów 11 marca 2022 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 22 stycznia 2018 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do konfliktów i kryzysów zewnętrznych, a także konkluzje z 24 stycznia 2022

¹ Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14.

² Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 106.

³ Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 109.

⁴ Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 112.

⁵ Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 93.

⁶ Dz.U. L 117 z 19.4.2022, s. 38.

⁷ Dz.U. L 270 z 18.10.2022, s. 85.

⁸ Dz.U. L 270 z 18.10.2022, s. 93.

⁹ Dz.U. L 319 z 13.12.2022, s. 86.

¹⁰ Dz.U. L 270 z 18.10.2022, s. 93.

r. w sprawie sytuacji w zakresie europejskiego bezpieczeństwa,

- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie WPBiO z 25 listopada 2013 r., 18 listopada 2014 r., 18 maja 2015 r., 27 czerwca 2016 r., 14 listopada 2016 r., 18 maja 2017 r., 17 lipca 2017 r., 25 czerwca 2018 r., 17 czerwca 2019 r., 10 grudnia 2019 r., 17 czerwca 2020 r., 12 października 2020 r., 20 listopada 2020 r., 7 grudnia 2020 r. i 10 maja 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 5 czerwca 2020 r. w sprawie młodzieży w działaniach zewnętrznych,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie odnowionego partnerstwa z południowym sąsiedztwem – nowy program na rzecz regionu śródziemnomorskiego z 16 kwietnia 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 18 października 2021 r. w sprawie Bośni i Hercegowiny / operacji EUFOR Althea,
- uwzględniając konkluzje Rady z 24 stycznia 2022 r. w sprawie wprowadzenia strategicznego partnerstwa ONZ–UE w zakresie operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego na kolejny poziom: priorytety na lata 2022–2024,
- uwzględniając konkluzje Rady z 21 lutego 2022 r. w sprawie przedłużenia i wzmocnienia realizacji koncepcji skoordynowanej obecności na morzu w Zatoce Gwinejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady z 23 maja 2022 r. w sprawie rozwoju postawy cybernetycznej Unii Europejskiej,
- uwzględniając posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych 16 maja 2022 r. oraz posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych z ministrami obrony 17 maja 2022 r.,
- uwzględniając globalną strategię pt. „Wspólna wizja, wspólne działanie: Silniejsza Europa – globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej”, przedstawioną 28 czerwca 2016 r. przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa,
- uwzględniając „Strategiczny kompas na rzecz bezpieczeństwa i obrony – dla Unii Europejskiej, która chroni swoich obywateli, swoje wartości i interesy oraz przyczynia się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa”, zatwierdzony przez Radę 21 marca 2022 r. i poparty przez Radę Europejską 25 marca 2022 r.,
- uwzględniając plan działania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) w sprawie zmiany klimatu i obrony z 6 listopada 2020 r. oraz rezolucję Parlamentu z 7 czerwca 2022 r. w tej sprawie¹,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 6 marca 2014 r. w sprawie otwartego i bezpiecznego światowego obszaru morskiego – elementy strategii Unii Europejskiej w

¹ Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 19.

- zakresie bezpieczeństwa morskiego (JOIN(2014)0009),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa (COM(2020)0605),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lutego 2022 r. dotyczący wkładu Komisji w europejską obronność (COM(2022)0060),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 lutego 2022 r. pt. „Plan działania w zakresie technologii krytycznych dla bezpieczeństwa i obronności” (COM(2022)0061),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 18 maja 2022 r. w sprawie analizy luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalszych działań (JOIN(2022)0024),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 16 grudnia 2020 r. pt. „Strategia UE w zakresie cyberbezpieczeństwa na cyfrową dekadę” (JOIN(2020)0018),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 22 lutego 2021 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz synergii między przemysłem cywilnym, obronnym i kosmicznym” (COM(2021)0070),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 10 listopada 2022 r. pt. „Plan działania na rzecz mobilności wojskowej 2.0” (JOIN(2022)0048),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 10 listopada 2022 r. pt. „Polityka UE w zakresie cyberobrony (JOIN(2022)0049),
 - uwzględniając drugi roczny program prac Europejskiego Funduszu Obronnego na 2022 rok, przyjęty przez Komisję 25 maja 2022 r.,
 - uwzględniając Traktat Północnoatlantycki,
 - uwzględniając deklarację ze szczytu w Madrycie wydaną przez szefów państw i rządów NATO uczestniczących w posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej w Madrycie 29 czerwca 2022 r.,
 - uwzględniając wnioski Szwecji i Finlandii o przystąpienie do NATO, złożone wspólnie 18 maja 2022 r., oraz podpisanie przez sojuszników NATO protokołów akcesyjnych dotyczących Finlandii i Szwecji 5 lipca 2022 r.,
 - uwzględniając koncepcję strategiczną NATO z 2022 r. przyjętą przez szefów państw i rządów NATO na szczycie NATO w Madrycie 29 czerwca 2022 r.,
 - uwzględniając trzy wspólne deklaracje w sprawie współpracy UE–NATO, podpisane w Brukseli 8 lipca 2016 r., 10 lipca 2018 r. i 10 stycznia 2023 r.,
 - uwzględniając wspólny zestaw 74 propozycji w zakresie realizacji podpisanej w Warszawie wspólnej deklaracji, zatwierdzonych przez Radę UE i Radę

Północnoatlantycką w dniu 6 grudnia 2016 r. i w dniu 5 grudnia 2017 r.,

- uwzględniając siódme sprawozdanie z 20 czerwca 2022 r. z postępów w realizacji wspólnego zestawu wniosków zatwierdzonego przez Radę UE i Radę NATO 6 grudnia 2016 r. i 5 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając odpowiednie sprawozdania i zalecenia przyjęte przez Zgromadzenie Parlamentarne NATO,
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu UE–USA z 15 czerwca 2021 r. zatytułowane „W kierunku odnowionego partnerstwa transatlantyckiego”,
- uwzględniając wspólne oświadczenie sekretarza stanu Stanów Zjednoczonych Ameryki i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela z 3 grudnia 2021 r. w sprawie rozpoczęcia dialogu między UE a USA na temat bezpieczeństwa i obrony, a także kolejne posiedzenia w ramach tego dialogu,
- uwzględniając niczym nieuzasadnioną i niesprowokowaną agresję wojskową Rosji przeciwko Ukrainie oraz nielegalną inwazję na Krym i cztery inne regiony: Donieck, Chersoń, Ługańsk i Zaporozże oraz ich nielegalną aneksję, a także okupację gruzińskich regionów Abchazji i Osetii Południowej oraz regionu Naddniestrza Republiki Mołdawii,
- uwzględniając nowe technologie, takie jak sztuczna inteligencja, zdolności kosmiczne i informatyka kwantowa, które stwarzają nowe możliwości dla ludzkości, ale również stawiają polityce obronnej i zagranicznej nowe wyzwania, wymagające jasnej strategii i konsensusu między sojusznikami,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, w szczególności jej art. 2 ust. 4 zakazujący użycia siły oraz art. 51 dotyczący niezbywalnego prawa do samoobrony indywidualnej lub zbiorowej,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie prawa morza (UNCLOS),
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa nr 1325 (2000 r.), 1889 (2013 r.), 2122 (2013 r.), 2242 (2015 r.) i 2493 (2019 r.) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz rezolucje nr 2250 (2015 r.), 2419 (2018 r.) i 2535 (2020 r.) w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Cypru,
- uwzględniając Akt końcowy z Helsinek Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie z 1975 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z 12 września 2018 r. w sprawie autonomicznych systemów uzbrojenia¹,

¹ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 86.

- uwzględniając swoją rezolucję z 11 grudnia 2018 r. w sprawie mobilności wojskowej¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z 12 marca 2019 r. w sprawie budowania zdolności UE do zapobiegania konfliktom i mediacji²,
- uwzględniając swoje stanowisko z 26 listopada 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii³,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 września 2020 r. w sprawie wywozu broni: wdrażanie wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2009/81/WE w sprawie zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa (dyrektywa w sprawie udzielania zamówień) oraz dyrektywy 2009/43/WE w sprawie transferów produktów związanych z obronnością⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 lipca 2021 r. na temat współpracy między UE a NATO w kontekście stosunków transatlantyckich⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 października 2021 r. w sprawie stanu zdolności cyberobronnych UE⁷,
- uwzględniając rezolucję z 17 lutego 2022 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2021 r.⁸,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 lutego 2022 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2021 r.⁹,
- uwzględniając swoją rezolucję z 1 marca 2022 r. w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę¹⁰,
- uwzględniając swoją rezolucję z 9 marca 2022 r. w sprawie obcych ingerencji we wszystkie procesy demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym dezinformacji¹¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 kwietnia 2022 r. w sprawie konkluzji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 24–25 marca 2022 r., w tym najnowszych wydarzeń związanych z wojną w Ukrainie oraz sankcji UE wobec Rosji i ich stosowania¹²,

¹ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 22.

² Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 16.

³ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 71.

⁴ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 47.

⁵ Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 54.

⁶ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 105.

⁷ Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 102.

⁸ Dz.U. C 342 z 6.9.2022, s. 148.

⁹ Dz.U. C 342 z 6.9.2022, s. 167.

¹⁰ Dz.U. C 125 z 18.3.2022, s. 2.

¹¹ Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 61.

¹² Dz.U. C 434 z 15.11.2022, s. 59.

- uwzględniając swoje zalecenie z 8 czerwca 2022 r. dla Rady i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela w sprawie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony UE po napaści Rosji na Ukrainę¹ ,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 8 czerwca 2022 r. w sprawie bezpieczeństwa na obszarze Partnerstwa Wschodniego i roli wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony² ,
 - uwzględniając swoje zalecenie z dnia 14 września 2022 r. dla Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie odnowionego partnerstwa z południowym sąsiedztwem – nowy program dla regionu Morza Śródziemnego,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z 14 grudnia 2022 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego instrument wsparcia dla Ukrainy na 2023 r. (pomoc makrofinansowa +)³,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Konstytucyjnych oraz *Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia*,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0296/2022),
- A. mając na uwadze, że Europa stoi w obliczu najbardziej złożonego połączenia zagrożeń zarówno militarnych, jak i niemilitarnych od zakończenia zimnej wojny, co uwydatnia niczym nieuzasadniona, niesprowokowana i nielegalna agresja wojskowa Rosji wobec Ukrainy; mając na uwadze, że zagrożenia niemilitarne obejmują dezinformację, cyberataki, ataki na infrastrukturę krytyczną, zabójstwa, akty sabotażu, presję gospodarczą, szantaż żywnościowy i energetyczny, instrumentalizację migracji oraz wywrotowe wpływy polityczne; mając na uwadze, że celowe zakłócenia aktywnej europejskiej infrastruktury energetycznej są niedopuszczalne i powinny prowadzić do jak najsilniejszej reakcji; mając na uwadze, że rosyjska inwazja na Ukrainę jest atakiem na międzynarodowy ład oparty na zasadach; mając na uwadze, że ta agresja wojskowa jest atakiem na europejską architekturę bezpieczeństwa zbudowaną po drugiej wojnie światowej i zakończeniu zimnej wojny, w której Rosja była stroną; mając na uwadze, że w swojej wojnie przeciwko Ukrainie i agresji wobec Europy i Zachodu prezydent Putin świadomie wybrał eskalację opartą na inicjatywach takich jak przeprowadzanie pozorowanych referendum na okupowanych terytoriach ukraińskich, aneksja Ługańska, Doniecka, Chersonia i Zaporozża, częściowa mobilizacja sił rosyjskich oraz powtarzające się i narastające groźby, w tym groźba użycia broni jądrowej; mając na uwadze, że dekret prezydenta Władimira Putina z 21 września 2022 r. w sprawie ogłoszenia częściowej mobilizacji w Federacji Rosyjskiej wywołał presję migracyjną na granicach z Gruzją, Kazachstanem i krajami bałtyckimi ze strony Rosjan uciekających ze swojego kraju, ale przede wszystkim brutalną agresją na Ukrainę i ludobójstwem dokonywanym na Ukraińcach Putin doprowadził do niewyobrażalnego cierpienia, powodując największą falę uchodźców od czasów II wojny światowej; mając na

¹ Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 136.

² Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 70.

³ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0439.

uwadze, że Ukraina broni nie tylko swojej suwerenności i integralności terytorialnej, ale także wspólnych europejskich wartości demokracji; mając na uwadze, że nie wprowadzono żadnych zdecydowanych i skutecznych środków mających na celu powstrzymanie rosyjskiej agresji na Ukrainę; mając na uwadze, że Rosja wielokrotnie groziła Ukrainie, a także NATO i państwom członkowskim UE wojną jądrową;

- B. mając na uwadze, że zwycięstwo Ukrainy jest również kwestią wiarygodności UE oraz jej polityki bezpieczeństwa i obrony;
- C. mając na uwadze, że w odpowiedzi na te zagrożenia UE musi pilnie zwiększyć skuteczność swojej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony, aby bronić swoich interesów, wartości i obywateli, zarówno w obrębie swoich granic, jak i poza nimi, a przede wszystkim w sąsiedztwie, aby zapewnić pokój, bezpieczeństwo, zrównoważony rozwój i demokrację oraz wspierać swoich partnerów; mając na uwadze, że celem Strategicznego kompasu jest wyposażenie UE w strategiczne wytyczne oraz realistyczne i sprawne narzędzia umożliwiające jej podążanie w kierunku spójnej i wiarygodnej polityki obronnej oraz uczynienie z niej skutecznie działającego podmiotu zdolnego do zapewnienia bezpieczeństwa oraz asertywnego podmiotu na arenie międzynarodowej; mając na uwadze, że zwiększenie zdolności UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony, co obejmuje bezprecedensowe wsparcie dla Ukrainy, zwłaszcza poprzez wykorzystanie Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (EPF), oraz zapewnienie koordynacji z działaniami NATO jest sprawą niezwykle pilną; mając na uwadze, że hybrydowa agresja Rosji sprawia, że niezbędne jest zaprojektowanie obrony wolnej Europy w sposób kompleksowy i wieloaspektowy, obejmujący wszystkie kluczowe obszary, od zwiększenia tradycyjnego potencjału wojskowego po ochronę krytycznej infrastruktury cywilnej, łańcuchów dostaw i obiektów energetycznych, jak również aktywną walkę z dezinformacją i zagrożeniami cyberbezpieczeństwa; mając na uwadze, że agresja Rosji wobec Ukrainy uwydatniła niedoinwestowanie w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony w wielu państwach członkowskich UE i NATO; mając na uwadze, że NATO rozmieściło na wschodniej flance tysiące dodatkowych obronnych sił lądowych, powietrznych i morskich; mając na uwadze, że NATO pomaga koordynować wnioski o pomoc w imieniu Ukrainy; mając na uwadze, że wybuch, który zniszczył gazociąg Nord Stream, był ukierunkowanym atakiem na infrastrukturę krytyczną UE; mając na uwadze, że Białoruś stała się współnikiem Rosji w wojnie przeciwko Ukrainie;
- D. mając na uwadze, że 12 grudnia 2022 r. Rada do Spraw Zagranicznych postanowiła zwiększyć ogólny pułap finansowy Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju o 2 mld EUR w 2023 r. z możliwością jego dalszego zwiększenia na późniejszym etapie;
- ECb. mając na uwadze, że w grudniu 2022 r. Parlament i Rada uzgodniły pakiet wsparcia w wysokości 18 mld EUR, który ma zostać przekazany Ukrainie z myślą o jej wspieraniu przez cały rok 2023;
- F. mając na uwadze, że zgodnie ze Strategicznym kompasem „silniejsza UE o większych zdolnościach w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony przyczyni się pozytywnie do zapewnienia bezpieczeństwa światowego i transatlantyckiego oraz uzupełnia działania NATO, które pozostaje podstawą zbiorowej obrony swoich członków. Jedno nie może istnieć bez drugiego.”;

- H. mając na uwadze, że w ciągu ostatniej dekady Chińska Republika Ludowa zwiększyła wydatki na obronę o około 600 % i wykorzystuje swoją potęgę militarną do zastraszania sąsiadujących państw, zwłaszcza Tajwanu, o czym świadczą niedawne manewry wojskowe po wizycie Nancy Pelosi, przewodniczącej Izby Reprezentantów Stanów Zjednoczonych, w Tajwanie w sierpniu 2022 r.; mając na uwadze, że niebezpieczne działania wojskowe i prowokacje Chin mają miejsce każdego dnia; mając na uwadze, że Chińska Republika Ludowa nie zajmuje wyraźnego stanowiska wobec agresji wojskowej Rosji na Ukrainę naruszającej podstawowe zasady prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że rosyjsko-chińska współpraca wojskowa znacznie się zacieśniła w 2022 r., czego dowodem są liczne wspólne ćwiczenia wojskowe;
- I. mając na uwadze, że pod koniec grudnia 2022 r. Japonia i Korea Południowa, dwaj ważni partnerzy UE, podkreśliły potrzebę współpracy z UE w ramach swoich zaktualizowanych strategii bezpieczeństwa; mając na uwadze, że Japonia zapowiedziała ponadto podwojenie wydatków na obronę do poziomu 2 % produktu krajowego brutto (PKB); mając na uwadze, że zarówno Japonia, jak i Korea Południowa stoją przed potrójnym wyzwaniem w zakresie bezpieczeństwa wynikającym z zagrożeń ze strony Rosji, Chin i Korei Północnej; mając na uwadze, że w 2022 r. Korea Północna przeprowadziła ponad 90 prób rakietowych, zdecydowanie najwięcej w historii, a także iż krążą pogłoski o siódmej próbie jądrowej, pierwszej od 2017 roku, co poważnie pogorszyłoby bezpieczeństwo regionalne i globalne;
- J. mając na uwadze, że wschodnie sąsiedztwo i Bałkany Zachodnie potrzebują pokojowego rozwiązania konfliktów, poprawy stabilności i bezpieczeństwa oraz zwiększonej współpracy; mając na uwadze, że rosyjska inwazja na Ukrainę negatywnie wpływa na bezpieczeństwo w tych regionach;
- K. mając na uwadze, że region Arktyki nabiera coraz większego znaczenia dla geopolityki, rozwoju gospodarczego i transportu, a jednocześnie stoi przed wyzwaniami związanymi ze zmianą klimatu, militaryzacją i migracją; mając na uwadze, że rosnąca aktywność wojskowa Rosji i koncentracja sił wojskowych w Arktyce są alarmujące;
- L. mając na uwadze, że wpływy Rosji w Afryce poszerzyły się, w szczególności z powodu zwiększonej obecności Grupy Wagnera na kontynencie; mając na uwadze, że Grupa Wagnera zdobywa silną pozycję w krajach takich jak Mali i Republika Środkowoafrykańska; mając na uwadze, że według doniesień Grupa Wagnera popełniała okrutne czyny w Ukrainie, Mali, Libii, Syrii i Republice Środkowoafrykańskiej; w Mali pozycję tę wzmacnia niechęć władz do współpracy z zachodnimi partnerami (w tym misją szkoleniową Unii Europejskiej w Mali), organizacjami regionalnymi i Wszechstronną Zintegrowaną Misją Stabilizacyjną ONZ w Mali (MINUSMA);
- M. mając na uwadze, że rozdrobnienie przemysłowe na szczeblu krajowym w zakresie rozwoju i zamówień na europejskie zdolności wojskowe kosztuje od 25 do 100 mld EUR rocznie, a także ma znaczący wpływ na ogólną konkurencyjność sektora obronnego; mając na uwadze, że w 2020 r. państwa członkowskie wspólnie zamówiły ok. 11% sprzętu, a w 2021 r. – 8 % pomimo współfinansowania za pośrednictwem programów finansowanych z budżetu UE, takich jak działanie przygotowawcze w zakresie badań nad obronnością i europejski program rozwoju przemysłu obronnego, a także mimo zobowiązania do osiągnięcia progu 35% w zakresie wspólnych zamówień w dziedzinie

obronności; mając na uwadze, że od 1999 do 2021 r. łączne wydatki UE na obronę wzrosły o 20% w porównaniu ze wzrostem o 66% w USA, 292% w Rosji i 592% w Chinach; mając na uwadze, że państwa członkowskie uzgodniły zwiększenie i poprawę wydatków na obronność, które powinny być przede wszystkim przeznaczane na inicjatywy współpracy i dostosowane do zobowiązań w zakresie wydatków na obronność członków NATO będących również członkami UE; mając na uwadze, że UE musi zwiększać badania, rozwój technologiczny i innowacje w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; mając na uwadze, że ambicja UE, by stać się skutecznym gwarantem bezpieczeństwa, powstała ponad 20 lat temu, a wyniki w wymiarze zdolności, interoperacyjności i opłacalnej współpracy pozostają dość ograniczone pomimo ustanowienia różnych struktur i procesów, takich jak Europejska Agencja Obrony (EDA), plan rozwoju zdolności, stała współpraca strukturalna (PESCO), Komórka Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych oraz skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności (CARD); mając na uwadze, że od 2017 r. uruchomiono w sumie 61 projektów PESCO i żaden z nich nie doprowadził do wymiernych rezultatów; mając na uwadze, że Komisja i ESDZ zaproponowały ustanowienie aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia, czyli krótkoterminowego instrumentu UE służącego wspieraniu wspólnych zamówień w celu zaspokojenia naszych najpilniejszych potrzeb; mając na uwadze, że pójdzie za nim kwota 500 mln EUR z budżetu UE dodatkowo do inwestycji państw członkowskich; mając na uwadze, że w 2023 r., po sfinalizowaniu aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia, oczekuje się, iż Komisja przedstawi rozporządzenie w sprawie europejskiego programu inwestycji w dziedzinie obronności określające warunki wspólnego składania przez państwa członkowskie zamówień przy jednoczesnym korzystaniu ze zwolnienia z VAT i wsparcia finansowego UE; mając na uwadze, że polityka obronna pozostaje jednym z kluczowych obszarów kompetencji państw członkowskich;

- N. mając na uwadze, że w ramach WPBiO prowadzonych jest 12 misji cywilnych i osiem operacji wojskowych z udziałem około 5 000 osób rozmieszczonych na trzech kontynentach; mając na uwadze, że tylko trzy z nich to operacje objęte mandatem wykonawczym (Atalanta, operacja wojskowa Unii Europejskiej na Morzu Śródziemnym EUNAVFOR MED IRINI i EUFOR ALTHEA); mając na uwadze, że na misje i operacje w ramach WPBiO niekorzystnie wpływa powolny proces decyzyjny i nadmierne mikrozarządzanie ze strony Rady, a całość pogarsza niedostateczna koordynacja działań szkoleniowych i dostaw sprzętu wojskowego dla partnerów; mając na uwadze, że łączna liczba personelu rozmieszczonego przez państwa członkowskie w ostatnich latach stale się zmniejsza, a misje i operacje są nieustannie narażone na niewywiązywanie się przez państwa członkowskie z zobowiązań do zapewnienia wystarczającej liczby personelu wojskowego lub cywilnego; mając na uwadze, że takie błędy operacyjne ograniczają ogólną skuteczność misji i operacji w ramach WPBiO; mając na uwadze, że misje i operacje w ramach WPBiO znacznie wzmacniają odporność i stabilność europejskiego sąsiedztwa; mając na uwadze, że umowa w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO jest kluczowym instrumentem wzmocnienia cywilnego wymiaru WPBiO; mając na uwadze, że misje i operacje UE w ramach WPBiO są często celem zagrożeń hybrydowych, w tym dezinformacji, co osłabia ich skuteczność w stabilizowaniu sytuacji w kraju, w którym są rozmieszczone, i przynosi skutek odwrotny od zamierzonego w postaci pogłębienia wcześniej występującej niestabilności, z której korzyści czerpią jedynie działające w złej wierze państwa trzecie; mając na uwadze, że operacja EUFOR ALTHEA ma na celu zagwarantowanie, że stosowane będą porozumienia z Dayton wynegocjowane w 1995 r.,

a także odgrywa centralną rolę, jeżeli chodzi o bezpieczeństwo i stabilizację w Bośni i Hercegowinie oraz w regionie; mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ o kolejny rok przedłużyła mandat EUFOR ALTHEA; mając na uwadze, że kontynuacja operacji EUFOR ALTHEA leży w najlepiej pojętym interesie Bośni i Hercegowiny oraz regionu; mając na uwadze, że misja pomocy granicznej Unii Europejskiej w Libii oraz operacja EUNAVFOR MED IRINI przyczyniają się do trwałego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności poprzez egzekwowanie embarga na broń nałożonego na Libię przez Radę Bezpieczeństwa ONZ oraz zwalczanie nielegalnego handlu bronią i handlu ludźmi;

- O. mając na uwadze, że konflikty w nieproporcjonalnym stopniu wpływają na kobiety i dziewczęta oraz m.in. nasilają przemoc ze względu na płeć, czego dowodem jest również nieuzasadniona wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że udział kobiet w operacjach pokojowych i wojskowych należy wspierać i rozbudowywać; mając na uwadze, że kobiety stanowią 24% uczestników cywilnych misji w ramach WPBiO, ale jedynie 5% uczestników misji wojskowych i 6% operacji wojskowych¹; mając na uwadze, że ze względu na znaczenie równouprawnienia płci i wkładu kobiet w procesy pokojowe zasadnicze znaczenie ma włączenie perspektywy płci do unijnej polityki bezpieczeństwa i obrony;
- P. mając na uwadze, że partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a także trwała współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony to podstawowe instrumenty służące wspieraniu ambicji UE, aby odgrywać rolę podmiotu o wymiarze globalnym; mając na uwadze, że współpraca między UE a NATO i inne partnerstwa, takie jak z ONZ, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Stanami Zjednoczonymi, Zjednoczonym Królestwem, Kanadą, Norwegią, Ukrainą, Gruzją, krajami Bałkanów Zachodnich, Japonią, Australią, Unią Afrykańską oraz niektórymi krajami Afryki, stanowią integralny filar WPBiO;
- Q. mając na uwadze, że dziedzictwo kulturowe ma wymiar uniwersalny jako świadectwo historii nierozzerwalnie związanej z tożsamością narodów i społeczność międzynarodowa musi je chronić i zachować dla przyszłych pokoleń; mając na uwadze, że różnorodność kulturowa odgrywa ważną rolę w propagowaniu zapobiegania konfliktom, pojednania i przeciwdziałania ekstremizmowi;
- R. mając na uwadze, że dane i nowe technologie, takie jak sztuczna inteligencja, mają coraz większe znaczenie dla utrzymania konkurencyjności wojskowej i są wykorzystywane do rozwoju nowych lub ulepszonych zdolności wojskowych, takich jak cyberbroń kierowana sztuczną inteligencją, drony oraz autonomiczne lub półautonomiczne broń i pojazdy, a także narzędzia wywiadowcze i narzędzia orientacji sytuacyjnej, z których wszystkie mają transformacyjny wpływ na operacje militarne i strategię wojskową;
- S. mając na uwadze, że aktywna rola Parlamentu w kształtowaniu polityk w ramach WPBiO wzmacnia demokratyczne podstawy UE; mając na uwadze, że Parlament może zgodnie z prawem sprawować kontrolę polityczną i nadzór nad władzą wykonawczą na szczeblu UE; mając na uwadze, że brakuje formalnych uprawnień kontrolnych wobec

¹ [Report on the Follow-up Baseline Study on Integrating Human Rights and Gender Equality into the European Union's Common Security and Defence Policy \[Sprawozdanie z następczego badania podstawowego dotyczącego włączenia do wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej problematyki praw człowieka i równouprawnienia płci\]](#):

EPF i EFO; mając na uwadze, że dyplomacja Parlamentu jest sprawdzonym i uzupełniającym środkiem wzmacniania komunikacji strategicznej oraz widoczności i skuteczności misji i operacji w ramach WPBiO;

Wykorzystanie impetu do wzmocnienia WPBiO

1. podkreśla dramatyczne pogorszenie się bezpieczeństwa europejskiego, spowodowane przez niczym nieuzasadnioną, niesprowokowaną i nielegalną agresję wojskową Rosji przeciwko Ukrainie; podkreśla, że sytuacja ta wymaga od UE zwiększenia jej strategicznej autonomii oraz wspólnych wysiłków w celu osiągnięcia niezbędnych zdolności obronnych i wykazania większej gotowości do kontynuowania spójnych działań w celu zapewnienia bezpieczeństwa zgodnie z oczekiwaniami obywateli UE;
2. podkreśla bezprecedensową i zjednoczoną reakcję UE na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie, w tym dostarczenie sprzętu wojskowego za pośrednictwem EPF; podtrzymuje swoje zobowiązanie do wspierania obrony przez Ukrainę jej integralności terytorialnej, suwerenności i wartości europejskich; wzywa UE do zwiększenia i przyspieszenia starań i zapewnienia Ukrainie niezbędnej pomocy finansowej, humanitarnej i wojskowej, a także sprzętu, w tym śmiertelności, zwłaszcza broni ciężkiej, w tym czołgów Leopard i nowoczesnych systemów obrony powietrznej, potrzebnej do wygrania tej wojny; z dużym zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o utworzeniu, po wcześniejszym apelu Parlamentu, misji w zakresie pomocy wojskowej dla Ukrainy, mającej na celu zwiększenie zdolności wojskowych ukraińskich sił zbrojnych do skutecznego prowadzenia operacji wojskowych, aby umożliwić Ukrainie obronę jej integralności terytorialnej w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową, skuteczne korzystanie z suwerenności i ochronę ludności cywilnej; wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia pomocy wojskowej dla Ukrainy, w szczególności dostarczania broni w odpowiedzi na jasno określone potrzeby; wzywa w związku z tym kanclerza Niemiec Scholza do zainicjowania europejskiego konsorcjum odpowiednich państw europejskich w celu bezzwłocznego dostarczenia Ukrainie czołgów Leopard 2; wzywa UE i jej państwa członkowskie do pomocy Ukrainie w zwiększeniu jej zdolności do regeneracji sił i skutecznego prowadzenia operacji, aby pomóc temu krajowi w przywracaniu jego integralności terytorialnej, skutecznym korzystaniu z suwerenności, ochronie ludności cywilnej, odstraszeniu i reagowaniu na ofensywy wojskowe ze strony Rosji; apeluje o nałożenie dalszych sankcji na osoby, podmioty i organy odpowiedzialne za różne zbrodnie popełnione przeciwko Ukrainie;
3. podkreśla potrzebę solidarności wśród państw członkowskich, zwłaszcza z tymi państwami, których położenie geograficzne sprawia, iż pozostają bezpośrednio narażone na różne nieuchronne zagrożenia i wyzwania na lądzie, morzu i w przestrzeni powietrznej; w pełni popiera starania o uruchomienie w związku z tym art. 42 ust. 7 TUE;
4. w najostrożniejszych słowach potępia bezprawną aneksję Krymu przez Rosję oraz czterech ukraińskich obwodów: ługańskiego, donieckiego, zaporoskiego i chersońskiego, a także potępia groźby Rosji dotyczące użycia broni jądrowej; podkreśla, że egzekwowanie środków ograniczających wobec Rosji pozostaje jednym z kluczowych elementów unijnego zestawu narzędzi do przeciwdziałania rosyjskiej agresji wojskowej wobec Ukrainy; z zadowoleniem przyjmuje dziewiąty pakiet środków ograniczających opracowany przez Komisję w odpowiedzi na nielegalne referenda zorganizowane w ukraińskich regionach, mobilizację rosyjskich poborowych i groźbę Putina dotyczącą

użycia broni jądrowej, a także wyraża zadowolenie z przygotowań do dziewiątego pakietu; podkreśla, że bezkarność po inwazji na Gruzję w 2008 r. jest jednym z czynników, które doprowadziły do rosyjskiej agresji wojskowej wobec Ukrainy;

5. wzywa UE i państwa członkowskie do znacznego zmniejszenia luki między obiecaną, a faktycznie udzieloną pomocą wojskową dla Ukrainy; wzywa do przewyciężenia politycznych impasów, które utrudniają dostarczenie na Ukrainę pocisków dalekiego zasięgu, czołgów i pojazdów opancerzonych w ilościach wystarczających do przeprowadzenia szeroko zakrojonej kontrofensywy; wzywa UE i jej partnerów do rozpoczęcia, we współpracy z Ukrainą, średnio- i długoterminowego planowania w celu oceny możliwego rozwoju sytuacji na polu walki, zapotrzebowania na broń i amunicję oraz rodzaju i zakresu ewentualnej pomocy;
6. z dużym zadowoleniem przyjmuje dalsze istotne wsparcie wojskowe w celu wzmocnienia zdolności Ukrainy w zakresie obrony powietrznej i piechoty; wzywa państwa członkowskie UE i NATO do zwiększenia pomocy wojskowej, w szczególności przez dostarczenie niezbędnej broni ciężkiej;
7. jest głęboko wstrząśnięty, że kilka ukraińskich elektrowni jądrowych zostało zaatakowanych i jest okupowanych oraz że od czasu rozpoczęcia przez Rosję nielegalnej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie wielokrotnie były one miejscem działań wojennych; jest głęboko zaniepokojony faktem, że siły rosyjskie nadal zajmują elektrownię jądrową w Zaporozżu, która jest największą elektrownią jądrową w Europie, a jej pracownicy, z których część tymczasowo uprowadzono, stale pracują pod presją sił okupacyjnych; jest również zaniepokojony faktem, że zasilanie dla elektrowni wielokrotnie odcinano z powodu walk na terenie elektrowni i wokół niej, co znacznie zwiększa ryzyko katastrofy jądrowej; domaga się natychmiastowego wycofania rosyjskiego personelu wojskowego z terenu elektrowni i obszarów do niej przylegających, a także utworzenia zdemilitaryzowanej strefy wokół elektrowni, gdyż uznaje, że walki wokół elektrowni mogą doprowadzić do poważnej katastrofy o niewyobrażalnych konsekwencjach; wzywa UE do wsparcia Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i innych organizacji w bezzwłocznym wdrożeniu niezbędnych środków bezpieczeństwa jądrowego; wzywa UE i jej państwa członkowskie do opowiedzenia się za całkowitym zakazem ataków wojskowych na obiekty jądrowe lub z ich terenu, który to zakaz miałby obowiązywać bez wyjątku na mocy prawa międzynarodowego;
8. wzywa UE i państwa członkowskie do rozważenia rozwiązań mających na celu wzmocnienie infrastruktury konserwacyjnej, serwisowej i naprawczej w celu zwiększenia dostaw naprawionego sprzętu wojskowego z krajów partnerskich;
9. z zadowoleniem przyjmuje nowe inicjatywy UE mające na celu wzmocnienie europejskiego bezpieczeństwa i europejskiej obronności, a także zdolności państw członkowskich UE, zwłaszcza deklarację wersalską, Strategiczny Kompas i wspólny komunikat w sprawie luk inwestycyjnych w zakresie obronności; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia mającego na celu zachęcenie do wspólnych zamówień (EDIRPA) i jednocześnie podkreśla konieczność przydziału zasobów budżetowych, zwłaszcza za pośrednictwem państw członkowskich i ich podwyższonych budżetów na obronność; podkreśla, że należy zbadać możliwość zwiększenia roli i zakresu obowiązków EDA w kontekście przyszłych wspólnych projektów dotyczących zamówień publicznych; apeluje o zwiększenie ambicji

w odniesieniu do wydatków na inwestycje w zakresie obronności i wspólnych zamówień przez państwa członkowskie; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane przez Komisję przedstawienie rozporządzenia w sprawie europejskiego programu inwestycji w dziedzinie obronności po sfinalizowaniu EDIRPA w 2023 r., którego budżet również należy znacznie zwiększyć; podkreśla, że stanowią one istotny krok w kierunku Europejskiej Unii Obrony; wzywa do zwiększenia możliwości finansowania europejskiego przemysłu obronnego, pod warunkiem że będą one inwestowane w projekty oparte na współpracy i będą generować wartość dodaną; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszoną 10 marca 2022 r. strategiczną inicjatywę Europejskiego Banku Inwestycyjnego na rzecz bezpieczeństwa w Europie (SESI), której celem jest uruchomienie inwestycji w wysokości 6 mld EUR z myślą o wsparciu europejskich systemów bezpieczeństwa i obrony podwójnego zastosowania, i zachęca EBI do zbadania wszystkich możliwych opcji finansowania opartych na współpracy projektów europejskiego przemysłu obronnego, w tym poprzez zmianę obowiązujących go przepisów; wzywa do przeznaczenia odpowiedniego budżetu na wszystkie europejskie instrumenty obronne, w szczególności Europejski Fundusz Obrony, mobilność wojskową, przyszły akt na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia i europejski program inwestycji w dziedzinie obronności, i w związku z tym apeluje o odpowiedni budżet dla wszystkich europejskich instrumentów obronnych; podkreśla cel NATO wynoszący 2% i potwierdzony na szczycie NATO we wrześniu 2014 r. w Walii, a także wyraża zadowolenie, że ostatnio większość państw członkowskich NATO będących członkami UE poczyniła postępy w tym kierunku, co powinno być traktowane jako cel minimalny, ale pomimo największych od dziesięcioleci zagrożeń dla bezpieczeństwa został dotychczas osiągnięty w przypadku Europy tylko przez kilka państw – głównie przez państwa na wschodniej flance; podkreśla jednak, że biorąc pod uwagę obecną skalę wyzwań, konieczne będą dalsze inwestycje w sektorze obrony;

10. z zadowoleniem przyjmuje nowy ambitny cel zawarty w Strategicznym Kompasie, jakim jest zapewnienie Unii wizji, wspólnej kultury obrony strategicznej oraz narzędzi umożliwiających pełnienie roli skutecznego gwaranta bezpieczeństwa, a także poprawa bezpieczeństwa i obrony UE poprzez zwiększenie odporności UE oraz zwiększenia jej możliwości i zdolności reagowania, tak aby mogła ona szybko działać w obronie naszych interesów, zasad i wartości oraz chronić UE i jej obywateli; z zadowoleniem przyjmuje zawarte w Strategicznym Kompasie zdecydowane zobowiązanie do promowania i rozwijania bezpieczeństwa ludzkiego w ramach WPBiO; przypomina, że realizacja założeń Strategicznego Kompasus musi być procesem dynamicznym, który należy regularnie aktualizować i dostosowywać na podstawie wspólnej analizy zagrożeń; uważa, że Strategiczny Kompas jest ważnym bodźcem mogącym nadać impet działaniom zmierzającym w kierunku prawdziwej Europejskiej Unii Obrony, pozwolić wykorzystać zintegrowane podejście UE i umożliwić jej działanie w charakterze sprawnego gwaranta bezpieczeństwa i wiarygodnego partnera; wzywa do terminowego i operacyjnego wdrożenia około 80 konkretnych działań oraz do ich regularnej aktualizacji wraz z analizą zagrożeń UE; podkreśla, że taka wspólna analiza zagrożeń wzmocni kulturę strategiczną UE, a także zapewni wytyczne dotyczące ustalania priorytetów politycznych i dokonywania niezbędnych dostosowań w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; z zadowoleniem przyjmuje zwrócenie szczególnej uwagi w Strategicznym Kompasie na partnerów z Europy Wschodniej i wzywa UE do zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa z Ukrainą, Gruzją i Republiką Mołdawii, zwłaszcza w obszarach takich jak cyberbezpieczeństwo oraz przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym

i dezinformacji; zauważa, że odpowiedź na nowe wyzwania dotyczące bezpieczeństwa wewnętrznego UE i jej państw członkowskich polega przede wszystkim na potwierdzeniu i konkretnym wdrożeniu zdolności, które umożliwią lepszą ocenę sytuacji kryzysowych, szybsze podejmowanie decyzji i bardziej zdecydowane działania; apeluje o zdecydowaną wolę polityczną wszystkich państw członkowskich i instytucji Unii w tym procesie, aby zapewnić gotowość Unii do stawiania czoła szerokiemu spektrum zagrożeń militarnych i niemilitarnych; ponawia apel o ściślejszą współpracę z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak m.in. ONZ, Unia Afrykańska i jej misje pokojowe we wspólnych obszarach działań oraz OBWE, w dziedzinie bezpieczeństwa; wzywa ESDZ do regularnego składania Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony wyczerpujących sprawozdań z realizacji Strategicznego kompasu; podkreśla znaczenie znaczącego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w formułowanie WPBiO;

11. z dużym zadowoleniem przyjmuje pakiet wsparcia w wysokości 18 mld EUR uzgodniony przez UE w grudniu 2022 r. i postrzega go jako dowód niezachwianego wsparcia dla Ukrainy ze strony UE i jej państw członkowskich oraz jako mocne świadectwo, że wsparcie to będzie kontynuowane tak długo, jak będzie potrzebne;
12. z zadowoleniem przyjmuje znaczne wykorzystanie EPF w 2022 r. do wspierania partnerów w zapobieganiu konfliktom, utrzymywaniu pokoju oraz wzmocnieniu międzynarodowego bezpieczeństwa i stabilności; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia budżetu EPF, aby umożliwić UE wzmocnienie odporności i zdolności obronnych Ukrainy, Republiki Mołdawii i Gruzji; przypomina, że pomoc wojskowa i dostawy broni w ramach EPF powinny wychodzić naprzeciw potrzebom operacyjnym ukraińskich sił zbrojnych i jednocześnie być w pełni zgodne ze wspólnym stanowiskiem UE w sprawie wywozu broni, prawem międzynarodowym praw człowieka i prawem humanitarnym, a także że należy je realizować przy zapewnieniu odpowiedniej przejrzystości i rozliczalności;
13. wzywa UE do poparcia zasad kijowskiego porozumienia w sprawie bezpieczeństwa jako natychmiastowego tymczasowego rozwiązania kwestii bezpieczeństwa Ukrainy;
14. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z grudnia 2022 r. o zwiększeniu budżetu EPF i wzywa do jej szybkiego wdrożenia, ale podkreśla, że zwiększenie to prawdopodobnie nie wystarczy, i w związku z tym ponownie podkreśla potrzebę podniesienia pułapu EPF i utworzenia oddzielnej puli środków EPF dla Ukrainy, która zagwarantuje odpowiednie wsparcie dla tego kraju; podkreśla potrzebę zapewnienia ciągłości wsparcia udzielanego partnerom afrykańskim z uwagi na liczbę kryzysów, z jakimi boryka się kontynent, a także niezaniechania innych regionów priorytetowych, w tym naszego bezpośredniego sąsiedztwa; wzywa do znacznego zwiększenia wsparcia wojskowego we wszystkich jego aspektach, w tym w zakresie szkoleń i wymiany informacji z innymi szczególnie narażonymi państwami, takimi jak Republika Mołdawii, Gruzja oraz państwa Bałkanów Zachodnich; wzywa do tego, aby wszelkie wsparcie z EPF na rzecz dostarczania sprzętu przyczyniało się również do wzmocnienia bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego UE, a jeżeli jest to istotne dla suwerenności Europy – aby udzielano go w koordynacji ze wszystkimi partnerami UE, w tym z NATO, w celu zwiększenia skuteczności i uniknięcia niepotrzebnego powielania; przypomina, że EPF stanowi również opcję finansowania wspólnych kosztów operacji wojskowych w ramach WPBiO; stwierdza zgodnie ze Strategicznym kompasem, że zakres wspólnych kosztów można rozszerzyć, aby umożliwić większe wykorzystanie EPF i zachęcać do formowania sił na potrzeby misji i operacji wojskowych w ramach WPBiO; apeluje o skuteczną ocenę

wdrażania środków pomocowych z EPF i ich wpływu na dynamikę konfliktów w krajach partnerskich;

15. podkreśla znaczenie PESCO dla poprawy zdolności obronnych UE; wyraża ubolewanie, że państwa członkowskie nadal nie wykorzystują w pełni ram PESCO oraz że postępy we wdrażaniu tej inicjatywy pozostają znacznie poniżej oczekiwań; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i państwa członkowskie do przeprowadzenia gruntownego przeglądu wyników projektów PESCO i ich perspektyw, który to przegląd powinien również obejmować możliwość łączenia, przegrupowywania, a nawet kończenia projektów, w przypadku których brakuje wystarczających postępów, oraz przekierowywania wysiłków na niewielką liczbę projektów priorytetowych mających prowadzić do konkretnych działań, zgodnie z tym, co zapisano w Strategicznym Kompasie; wyraża ubolewanie, że Parlament nie jest w stanie sprawować należytej kontroli nad projektami PESCO;
16. z zadowoleniem przyjmuje znaczenie orientacji sytuacyjnej i prognozy strategicznej, zakorzenionych w zdolnościach opartych na danych wywiadowczych w ramach Strategicznego Kompas; podkreśla znaczenie dokładnych i terminowych danych wywiadowczych dla skuteczności unijnego procesu decyzyjnego i zarządzania kryzysowego, a także potrzebę znacznego usprawnienia wymiany danych wywiadowczych i współpracy między państwami członkowskimi, w tym na szczeblu Unii, oraz z partnerami o podobnych poglądach; wzywa do tworzenia w razie potrzeby jednostek wywiadowczych we wszystkich misjach i operacjach w ramach WPBiO, które dostarczałyby informacji Centrum Analiz Wywiadowczych UE (EU IntCen), Sztabowi Wojskowemu Unii Europejskiej (EUMS), Komórcie Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC) oraz Komórcie Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych (CPCC); apeluje, aby wszystkie misje i operacje w ramach WPBiO zacieśniły współpracę i wymianę informacji z EU IntCen, EUMS, MPCC i CPCC; podkreśla znaczenie bezpiecznej komunikacji dla wiarygodności danych wywiadowczych; apeluje o ciągły przepływ informacji wywiadowczych z państw członkowskich do UE na temat problemów związanych z polityką zagraniczną i bezpieczeństwem występujących poza Unią; wzywa do wzmocnienia EU IntCen i Centrum Reagowania Kryzysowego ESDZ poprzez zwiększenie ich zasobów i zdolności w celu bezpiecznej wymiany danych wywiadowczych przez państwa członkowskie, kształtowania wspólnej kultury strategicznej i przekazywania informacji strategicznych w celu lepszego przewidywania kryzysów w UE i poza nią oraz reagowania na nie; odnotowuje ważną pracę wykonywaną przez Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (EU SatCen) i podkreśla, że UE musi dysponować odpowiednimi zasobami w dziedzinie obserwacji satelitarnej i gromadzenia danych wywiadowczych, zwłaszcza w celu zapewnienia wysokiej rozdzielczości obrazowania satelitarne na potrzeby wspierania misji i operacji w ramach WPBiO;
17. podkreśla potrzebę znacznego wzmocnienia ogólnospołecznego nacisku na odporność i reakcję na zagrożenia hybrydowe; wzywa do uruchomienia istniejących instrumentów unijnych, tak aby mogły one skuteczniej przyczyniać się do zapobiegania zagrożeniom hybrydowym i przeciwdziałania im; z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat w sprawie unijnej polityki w zakresie cyberobrony oraz decyzję o opracowaniu unijnego zestawu narzędzi do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym na potrzeby skoordynowanej reakcji na kampanie hybrydowe; wzywa UE i jej państwa członkowskie do poprawy zdolności do identyfikowania zagrożeń hybrydowych; podkreśla potrzebę dalszego rozwoju polityki i zdolności UE w zakresie cyberobrony,

w tym utworzenia zespołów szybkiego reagowania na cyberincydenty; podkreśla potrzebę przeciwdziałania szkodliwej dezinformacji i propagandzie; podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na aktywa, pomieszczenia i działania ESDZ za granicą oraz na bezpieczeństwo pracowników UE oddelegowanych do krajów niedemokratycznych o represyjnych reżimach; ponownie podkreśla pilną potrzebę rozwijania zdolności w zakresie komunikacji strategicznej, w tym bezpiecznych systemów komunikacji i zdolności szybkiego reagowania; podkreśla potrzebę pomocy – w ramach ścisłej współpracy z NATO – krajom partnerskim na Bałkanach Zachodnich i należącym do Partnerstwa Wschodniego w skutecznym zwalczaniu cyberataków i stawieniu czoła wojnie hybrydowej; podkreśla, że aby zwalczać rosnące zagrożenia i antyeuropejskie narracje ze strony państw trzecich w jej sąsiedztwie, UE musi zintensyfikować zapewnianie wsparcia i szkoleń oraz budowanie zdolności wraz z partnerami o podobnych poglądach;

18. apeluje o dodatkowe wsparcie w zakresie szkoleń i budowania zdolności w obszarze zarządzania granicami i zarządzania kryzysowego dla krajów dotkniętych znaczącymi przepływami migracyjnymi, w tym krajów, do których od rozpoczęcia mobilizacji napływają uchodźcy z Federacji Rosyjskiej obywatele rosyjscy, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu ich praw podstawowych, zwłaszcza dla państw członkowskich i krajów, na których terytorium prowadzone są misje lub operacje w ramach WPBiO; podkreśla, że odporność w erze cyfrowej zależy również od zmniejszenia zależności od materiałów krytycznych, takich jak metale ziem rzadkich, komponentów krytycznych, np. chipów, oraz technologii krytycznych, takich jak drony i autonomiczny sprzęt wojskowy; podkreśla, że drony półautonomiczne i autonomiczne są coraz częściej wykorzystywane zarówno w operacjach wojskowych, jak i w utrzymywaniu i zabezpieczaniu instalacji infrastruktury krytycznej; jest głęboko zaniepokojony ich podażą i wykorzystywaniem w złych zamiarach;
19. podkreśla, że zależność od reżimów totalitarnych i autorytarnych w sektorach krytycznych, w tym w energetyce, stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa UE; wzywa UE do priorytetowego potraktowania kwestii zmniejszenia tej zależności oraz do współpracy z naszymi demokratycznymi sojusznikami w celu zapewnienia bezpiecznych i odpornych łańcuchów dostaw; zwraca uwagę na potrzebę kompleksowej oceny i działań mających na celu zabezpieczenie podmorskich ropociągów i gazociągów, kabli i innych strategicznych aktywów infrastrukturalnych; wzywa UE i jej państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań na unijnym rynku energii w celu zapewnienia stabilnych dostaw energii;
20. podkreśla, że konieczne jest zabezpieczenie i ochrona krytycznej infrastruktury europejskiej i europejskich łańcuchów dostaw w sektorze energii, elektryczności, komunikacji i transportu czy w branżach przemysłowych na wypadek sabotażu i zewnętrznej ingerencji, a także wdrożenie skutecznych mechanizmów monitorowania i nadzoru; potępia domniemany sabotaż na gazociągach Nord Stream na Morzu Bałtyckim oraz wzywa do przeprowadzenia szczegółowego dochodzenia i do proporcjonalnej reakcji; podkreśla znaczenie priorytetowego traktowania ochrony infrastruktury podmorskiej, takiej jak rurociągi i kable światłowodowe;
21. z zadowoleniem przyjmuje plan działania w zakresie zmiany klimatu i obrony, w którym uznaje się zmianę klimatu za „czynnik wielokrotniający zagrożenie, który ma zasadniczy wpływ na nasze długoterminowe bezpieczeństwo” i w którym określono konkretne działania mające na celu zajęcie się coraz ważniejszym powiązaniem kwestii klimatycznych z kwestiami bezpieczeństwa; zaleca, aby podczas planowania i realizacji

misji w ramach WPBiO uwzględniano skutki zmiany klimatu; podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji w ekologiczną obronność, w szczególności dzięki przeznaczeniu większej części innowacji wojskowych i związanych z podwójnym zastosowaniem na rzecz paliw neutralnych pod względem emisji dwutlenku węgla i systemów napędu dla samolotów wojskowych, okrętów i innych pojazdów; podkreśla, że działania zewnętrzne UE i sił zbrojnych państw członkowskich powinny zmierzać do ograniczenia ich własnego śladu węglowego, aby ograniczyć ich wpływ na zmianę klimatu i środowisko; ponawia swój apel do UE o przyjęcie podejścia uwzględniającego już w fazie projektowania ślad energetyczny, węglowy i środowiskowy przy wykorzystywaniu odpowiednich funduszy UE;

22. zwraca uwagę na pojawiające się wyzwania w zakresie bezpieczeństwa w Arktyce spowodowane zmieniającym się środowiskiem, postępującą militaryzacją i rosnącym zainteresowaniem geopolitycznym regionem; podkreśla potrzebę włączenia polityki UE wobec Arktyki do WPBiO; podkreśla, że UE musi zaangażować się w skuteczną współpracę z NATO, w tym współpracę w zakresie orientacji sytuacyjnej; podkreśla, że Arktyka musi pozostać obszarem pokojowej współpracy, przy czym jednocześnie należy uwzględnić nowe realia w zakresie bezpieczeństwa wynikające z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, i ostrzega przed zwiększoną militaryzacją tego regionu; zachęca państwa członkowskie UE do wykorzystania PESCO jako platformy do promowania wzmożonych szkoleń i ćwiczeń poszukiwawczo-ratowniczych w Arktyce, a także lepszego zarządzania kryzysowego w przypadku katastrof środowiskowych, takich jak wycieki ropy;
23. podkreśla konieczność dalszego wzmacniania roli UE jako podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo morskie na świecie; z zadowoleniem przyjmuje przegląd strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego i podkreśla potrzebę dostosowania jej do Strategicznego kompasu oraz zadbania o to, aby odzwierciedlała nowe szanse i wyzwania; uważa, że podobne przeglądy należy przeprowadzić w odniesieniu do innych strategii politycznych UE, i w związku z tym wyraża zadowolenie w związku z planowanym komunikatem w sprawie przestrzeni kosmicznej i WPBiO, spodziewanym na początku 2023 r.; podkreśla, że z uwagi na rosnące napięcia geopolityczne na morzu UE musi chronić wolność żeglugi i zapewnić skuteczne monitorowanie zewnętrznych granic morskich w celu zapobiegania nielegalnej działalności; wzywa państwa członkowskie do skonsolidowania potencjału ich marynarki wojennej, dzięki czemu UE będzie obecna i bardziej widoczna w sektorze morskim;
24. uznaje znaczenie skoordynowanej obecności na morzu jako kluczowego narzędzia służącego wzmocnieniu zaangażowania UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego na całym świecie; podkreśla wkład pilotażowej skoordynowanej obecności na morzu w Zatoce Gwinejskiej w ograniczanie incydentów związanych z bezpieczeństwem na morzu i z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie tej obecności do 2024 r.; z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie skoordynowanej obecności na morzu na północno-zachodnią część Oceanu Indyjskiego; podkreśla znaczenie ścisłej współpracy i działań uzupełniających z innymi misjami w ramach WPBiO w regionie, w tym m.in. z operacją EU NAVFOR Atalanta; popiera cenne działania w ramach misji WPBiO dotyczącej pomocy granicznej w Libii (EUBAM Libya) i w ramach operacji EUNAVFOR MED IRINI, które przyczyniają się do trwałego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności; w dalszym ciągu wspiera w szczególności główne zadanie operacji IRINI, jakim jest egzekwowanie embarga na broń nałożonego na Libię przez ONZ;

25. podkreśla, że pilnie niezbędne jest znaczne zwiększenie inwestycji w kontrolę i nierozprzestrzenianie broni oraz rozbrojenie na szczeblu regionalnym i światowym, w szczególności poprzez przyjęcie wielostronnego podejścia; podkreśla potrzebę większej przejrzystości i konwergencji na szczeblu krajowym i europejskim w zakresie wywozu broni, zwłaszcza w perspektywie zwiększonych wydatków na obronność; zwraca uwagę na konieczność przestrzegania przez państwa członkowskie wspólnego stanowiska UE w sprawie wywozu broni oraz uznania ich kompetencji w ramach polityki nabywania produktów związanych z obronnością; wzywa państwa członkowskie do pełnego przestrzegania wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB z 8 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych zasad kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego¹, zmienionego decyzją Rady (WPZiB) 2019/1560², oraz do ścisłego wdrożenia kryterium nr 4 dotyczącego stabilności w regionie oraz do wstrzymania wydawania pozwoleń na wywóz sprzętu wojskowego, jeżeli istnieje wyraźne ryzyko, że zamierzony odbiorca mógłby wykorzystać ten sprzęt do agresji ogólnie przeciwko innemu krajowi, a w szczególności przeciwko państwom członkowskim; uznaje kompetencje państw członkowskich w zakresie ich polityki zamówień publicznych na potrzeby obronności; podkreśla znaczenie dogłębnej oceny wniosków o zezwolenie na wywóz technologii i sprzętu wojskowego; ubolewa z powodu używania w Ukrainie rosyjskich pocisków hipersonicznych i uważa, że UE powinna dążyć do zapobiegnięcia międzynarodowemu wyścigowi zbrojeń w zakresie pocisków hipersonicznych;
26. przypomina, że niezbędne jest określenie polityki wywozu broni jako części polityki bezpieczeństwa oraz pilne ustanowienie skutecznej polityki wywozu broni na szczeblu UE, która zagwarantuje, że państwa członkowskie ściśle spełnią osiem prawnie wiążących kryteriów dotyczących wywozu broni, a ich krajowy wywóz nie będzie podsycać napięć regionalnych ani osłabiać bezpieczeństwa innych państw członkowskich, sojuszników, partnerów lub całej Unii, przy pełnym uwzględnieniu uzasadnionych potrzeb w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony sojuszników i krajów partnerskich, zwłaszcza tych, których integralność terytorialna jest naruszana i które korzystają z prawa do samoobrony zapisanego w Karcie Narodów Zjednoczonych;
27. potwierdza swoje pełne poparcie dla zobowiązania UE i jej państw członkowskich do przestrzegania Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT); podkreśla potrzebę zadbania o to, by UE odgrywała silną i konstruktywną rolę w rozwijaniu i wzmacnianiu globalnych działań na rzecz nierozprzestrzeniania broni opartych na zasadach; wyraża głębokie zaniepokojenie, że podczas dziesiątej konferencji przeglądowej stron układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej nie osiągnięto żadnych rezultatów ze względu na brak zainteresowania Rosji przyłączeniem się do konsensusu;
28. zauważa, że państwa członkowskie mogą przeprowadzić ocenę reformy procesu decyzyjnego w celu wykorzystania znacznego niewykorzystanego potencjału traktatów, w szczególności przez uruchomienie art. 31 TUE, w którym rozszerzono głosowanie większością kwalifikowaną na obszary związane z WPBiO, oraz dążenie do pełnego wykorzystania klauzul pomostowych i zakresu artykułów służących zwiększaniu solidarności UE oraz wzajemnej pomocy w przypadku kryzysów i zabezpieczeniu suwerenności UE; proponuje, by w przypadku WPBiO rozważyć zmiany w traktatach, które należy omówić i uchwalić w ramach konwencji będącej następstwem Konferencji

¹ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

² Dz.U. L 239 z 17.9.2019, s. 16.

w sprawie przyszłości Europy, która powinna odnosić się do (1) przejścia z jednomyślności na głosowanie większością kwalifikowaną w przypadku decyzji Rady mających wpływ na kwestie wojskowe, z wyjątkiem klauzuli wzajemnej obrony przewidzianej w art. 42 ust. 7, oraz w kwestiach obronnych w sytuacjach, w których klauzule pomostowe nie mają zastosowania, i tylko w przypadku wysyłania sprzętu wojskowego lub misji w ramach WPBiO, które nie wymagają mandatu wykonawczego, (2) wprowadzenia w art. 42 i 46 TUE postanowień umożliwiających dokonywanie wspólnych zamówień sprzętu obronnego i innych wydatków związanych z bezpieczeństwem z budżetu Unii, a także tworzenie wspólnych i stale stacjonujących jednostek wojskowych, w tym struktur dowodzenia oraz (3) zmiany art. 346 TFUE w celu ograniczenia możliwości stosowania przez państwa członkowskie odstępstwa od przepisów dyrektywy w sprawie udzielania zamówień oraz wprowadzenia wymogu przedstawiania uzasadnienia takich odstępstw podlegającego ocenie przez Komisję i przekazanego Parlamentowi;

29. wzywa wiceprzewodniczącego Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie do uwolnienia pełnego potencjału postanowień Traktatu dotyczących WPBiO oraz do poważnego rozważenia ustaleń dotyczących wdrażania art. 44 TUE dotyczących powierzenia realizacji zadania z zakresu WPBiO grupie państw członkowskich, tak aby WPBiO stała się bardziej elastyczna i skuteczna w praktyce, przy jednoczesnym zachowaniu silnego wspólnego wymiaru europejskiego; podkreśla znaczenie kontynuowania działań; podkreśla znaczenie dalszego wdrażania art. 42 ust. 7 TUE w sprawie wzajemnej pomocy w krótkim okresie czasu oraz wyjaśnienia spójności między nim a art. 5 Traktatu Północnoatlantyckiego, biorąc pod uwagę, że nie wszystkie państwa członkowskie UE są członkami NATO; podkreśla, że warunki uruchomienia art. 42 ust. 7 oraz zasady udzielania niezbędnej pomocy nigdy nie zostały jasno określone; podkreśla, że w zmianie do Traktatu można by zdefiniować ataki terrorystyczne, ataki hybrydowe, kampanie dezinformacyjne i wymuszenia gospodarcze ze strony państw trzecich jako sytuacje, które powodowałyby uruchomienie art. 42 ust. 7 TUE;

Wzmocnienie zdolności przez większe, wspólne i inteligentniejsze wydatki

30. z zadowoleniem przyjmuje ambicje UE dotyczące wzmocnienia zdolności wojskowych i cywilnych; podkreśla konieczność pełnego i lepszego wykorzystania inicjatyw i budżetów UE, w szczególności planowanych rozporządzeń w sprawie EDIRPA i EDIP, EFO, PESCO, CARD i mobilności wojskowej, a także umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO, w celu zlikwidowania krytycznych luk w zdolnościach i zapewnienia możliwości szybkiego rozmieszczenia sił zbrojnych, uzupełnienia uszczuplonych zapasów, zmniejszenia fragmentacji w sektorze zamówień publicznych w dziedzinie obronności, osiągnięcia pełnej interoperacyjności naszych sił, wzmocnienia łańcuchów dostaw EDTIB przez wykluczenie przedsiębiorstw państwowych z krajów niebędących partnerami, które mogą stanowić zagrożenie dla odporności, innowacyjnego charakteru i konkurencyjności EDTIB poprzez potencjalne kontrole wywozu lub kradzież własności intelektualnej poprzez szpiegostwo; apeluje o maksymalną spójność między tymi inicjatywami, aby zapobiec nakładaniu się działań i zagwarantować skuteczne inwestycje publiczne, w szczególności między projektami PESCO i EFO, w przypadku których należy wyjaśnić powiązania; z zadowoleniem przyjmuje plan działania na rzecz synergii między przemysłem cywilnym, obronnym i kosmicznym i wzywa do promowania jego realizacji; zachęca do transferu technologii z sektora obronnego do sektora cywilnego; apeluje do państw członkowskich, aby w procesie zwiększania

zdolności wojskowych UE skoncentrowały się na potrzebach personelu wojskowego i specjalistycznych szkoleniach w dziedzinie pokonywania pojawiających się wyzwań (np. związanych ze zmianą klimatu); podkreśla, że wszelkie postępy w tej kluczowej dziedzinie wzmocniłyby również europejski filar w ramach NATO; jest zdania, że cenny wkład sił zbrojnych podczas pandemii COVID-19 dowiódł, jak ważne jest wykorzystanie zasobów i zdolności wojskowych państw członkowskich w celu wsparcia Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności;

31. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzi państw członkowskich dotyczące planów inwestycyjnych w dziedzinie obronności, mających na celu zamówienia wojskowe i poprawę stanu ich sił obronnych w oparciu o model EFO i jak podkreślono we wspólnym komunikacie w sprawie luk inwestycyjnych w dziedzinie obronności; uważa, że kluczowe znaczenie ma wyeliminowanie określonych luk inwestycyjnych w dziedzinie obronności, takich jak uzupełnienie zapasów, w szczególności zastąpienie systemów z epoki sowieckiej, wzmocnienie systemów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej, w tym dyskusja na temat wykonalności uruchomienia ogólnoeuropejskiej tarczy antybalistycznej, i wzywa do połączenia wysiłków z natowską inicjatywą Europejska Tarcza Nieba, uruchomienie „Eurodrone”, rozszerzenie istniejących zdolności w zakresie czołgów bojowych i pojazdów opancerzonych, wzmocnienie europejskiego potencjału stocznioowego i sił morskich, intensyfikacja współpracy morskiej w celu przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym dla podmorskich kabli i rurociągów mających kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego i łączności w Europie, poprawa bezpiecznej łączności satelitarnej, inwestowanie w partnerstwa branżowe, w których priorytetem jest współpraca z MŚP oraz większe inwestycje w badania i rozwój, przy jednoczesnym przyczynianiu się do wzmocnienia europejskiego ekosystemu cyberobrony i rozszerzeniu unijnego programu mobilności wojskowej;
32. podkreśla potrzebę uzupełnienia inicjatyw w zakresie rozwoju zdolności o mechanizmy wspólnego udzielania zamówień; podkreśla, że wspólne zamówienia na produkty obronne opracowywane i produkowane w Europie są podstawowym narzędziem efektywnego wydatkowania środków publicznych i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do wykorzystania EDIRPA do wspólnego zamawiania produktów obronnych i unikania konkurencji, ułatwiania oszczędności kosztów, wzmocnienia EDTIB i promowania interoperacyjności;
33. wzywa państwa członkowskie do zobowiązania się do znacznego zwiększenia finansowania przewidywanych wspólnych mechanizmów zamówień publicznych UE, takich jak EDIRPA i EDIP, poprzez zapewnienie odpowiedniego finansowania, oraz do podjęcia szybkich i gruntownych działań w tej kluczowej dziedzinie, przy jednoczesnym zapewnieniu interoperacyjności z NATO; uważa, że zasady mające zastosowanie do EDIRPA powinny być podobne do zasad przyjętych dla Europejskiego Funduszu Obronnego; przypomina, że wsparcie finansowe zapewniane w ramach EDIRPA i przyszłego EDIP powinno w pierwszej kolejności przynosić korzyści przemysłowi europejskiemu; wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego przyjęcia go po zakończeniu negocjacji między Parlamentem, Radą i Komisją; wzywa Radę do przekazania na ten cel niezbędnego wsparcia finansowego; uważa, że zasady mające zastosowanie do EDIRPA powinny być podobne do zasad przyjętych dla Europejskiego Funduszu Obronnego, które okazały się właściwe, zwłaszcza w odniesieniu do angażowania państw trzecich; wzywa państwa członkowskie do pracy nad zamawianiem i rozwijaniem zdolności obronnych zaprojektowanych i

- wyprodukowanych w UE; uważa, że samo zwolnienie z podatku VAT nie wystarczy, aby przyszedł EDIP miał decydujące znaczenie we wspieraniu EDTIB; wzywa Komisję do rozważenia różnych mechanizmów zachęt finansowych w celu wsparcia EDTIB; wzywa wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela i państwa członkowskie do ustanowienia innego pozabudżetowego instrumentu finansowego, który łączyłby część krajowych budżetów obronnych i pilnie zająłby się całym cyklem życia zdolności wojskowych na szczeblu UE, aby zapewnić ich skuteczne i efektywne wdrażanie, począwszy od wspólnych badań i rozwoju oraz wspólnych zamówień po wspólne utrzymanie, szkolenie i bezpieczeństwo dostaw;
34. podkreśla pilną potrzebę ustanowienia prawdziwie europejskiego rynku sprzętu obronnego; podkreśla potrzebę zwiększenia wsparcia finansowego dla wysiłków UE w zakresie badań i rozwoju oraz produkcji zaawansowanych technologicznie systemów obronnych, które w przeciwnym razie byłyby zbyt kosztowne dla poszczególnych państw członkowskich, aby zagwarantować, że EDTIB pozostanie konkurencyjna, będzie w stanie zaspokoić rzeczywiste potrzeby, wymagania i rosnące ambicje sił zbrojnych, dostosować się do pojawiających się zagrożeń i zmniejszyć zależność od podmiotów zagranicznych; zwraca uwagę, że oprócz rozwoju zdolności EFO powinien również przyczyniać się do konsolidacji EDTIB; apeluje o przeprowadzenie oceny EFO przed śródkresowym przeglądem WRF, by w razie potrzeby zwiększyć jego budżet; zachęca do podejmowania dalszych inicjatyw w celu zwiększenia zaangażowania małych i średnich przedsiębiorstw oraz innowacji w przemyśle obronnym i wojskowym; wzywa do dalszego rozwoju nowych technologii, takich jak sztuczna inteligencja i obliczenia kwantowe, poprzez silne powiązania między innowacjami wojskowymi i cywilnymi; podkreśla znaczenie zmniejszenia zależności od krytycznych technologii i łańcuchów wartości, aby UE mogła dążyć do poprawy zdolności operacyjnych;
35. podkreśla pozytywne gospodarcze i technologiczne skutki inwestycji w przemysł obronny; wzywa do większych inwestycji w obronność w celu wspierania współpracy przemysłowej, oszczędności kosztów i zwiększonej interoperacyjności; potwierdza, że działanie w ramach UE jest sposobem na ograniczenie fragmentacji i uniknięcie powielania działań; wzywa do wykorzystania synergii z innymi instrumentami finansowymi UE i ułatwienia dostępu do prywatnego finansowania przemysłu obronnego; przypomina, że EFO i PESCO mają kluczowe znaczenie dla rozwoju prawdziwej Europejskiej Unii Obrony przez zacieśnienie współpracy obronnej między państwami członkowskimi; apeluje, aby inne strategie polityczne UE były spójne z unijnymi staraniami o wzmocnienie przemysłu obronnego;
36. apeluje o szybkie dokonanie przeglądu WRF w celu zapewnienia niezbędnych środków finansowych na instrumenty UE w dziedzinie obronności; w tym kontekście wzywa do wzmocnienia EFO; zachęca UE do oceny, kiedy przegląd WRF byłby właściwy; podkreśla, że wszelkie dodatkowe środki przeznaczone na realizację celu NATO, jakim jest przeznaczanie 2 % PKB na obronę, powinny być wykorzystywane w sposób skoordynowany i oparty na współpracy przez członków NATO z UE; wzywa do zwiększenia dostępu przemysłu do finansowania prywatnego, aby zapewnić europejskiemu przemysłowi obronemu wystarczający dostęp do publicznego i prywatnego finansowania i inwestycji na trwałych podstawach; wzywa Komisję do rozważenia możliwości opracowania parametrów produktu finansowego, który miałby na celu wspieranie inwestycji w bezpieczeństwo europejskie, w tym działań przemysłu obronnego; wzywa do zachęcania do inwestycji w sektorach krytycznych, takich jak sektor cybernetyczny;

Wzmocnienie misji i operacji w ramach WPBiO

37. popiera przegląd i wzmocnienie wszystkich cywilnych misji i operacji wojskowych w ramach WPBiO, aby lepiej dostosować je do rzeczywistych potrzeb zainteresowanych krajów; popiera usprawnienie formowania sił i budowania zdolności w odniesieniu do wszystkich misji i operacji w ramach WPBiO, zwłaszcza tych, na które wpływ ma pogarszający się krajobraz zagrożeń, poprzez zapewnienie im solidniejszych i bardziej elastycznych mandatów, a także niezbędnych zasobów, personelu, finansowania, szkoleń, narzędzi komunikacji strategicznej i sprzętu, aby sprostać wymogom bardziej ukierunkowanych celów misji; uznaje potrzebę zapewnienia skutecznych szkoleń i zdolności operacyjnych w celu nadążania za zmieniającym się środowiskiem zagrożeń; podkreśla potrzebę zwiększenia ich odporności i skuteczności przez umożliwienie im lepszego radzenia sobie z wyzwaniami w zakresie bezpieczeństwa hybrydowego, np. za pośrednictwem lepszej koordynacji z innymi podmiotami UE i agencjami działającymi w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych oraz podobnie myślącymi partnerami spoza UE, usprawnienie komunikacji strategicznej i dalsze inwestowanie w zdolności w zakresie cyberobrony;
38. uważa, że ważne jest, aby podstawę misji i operacji w ramach WPBiO stanowiło jasne zrozumienie rodzajów kryzysów i konfliktów, na które UE stara się reagować za pomocą instrumentów cywilnych i wojskowych, zwłaszcza w przypadkach gdy inni nie chcą lub nie mogą interweniować, lub w środowiskach wrogich lub nieprzyjaznych; przypomina, że wszystkie działania UE muszą być wiarygodne w oczach władz lokalnych i regionalnych, zwłaszcza że inne, często bardziej nieprzyjazne, strony są skłonne do podjęcia działań, by wypełnić wszelkie luki; przypomina, że misje muszą zwracać szczególną uwagę na dynamikę konfliktów, solidne procesy oceny i ograniczania ryzyka oraz muszą obejmować monitorowanie i ocenę interwencji w ramach WPBiO w większym stopniu oparte na skutkach, a także więcej mechanizmów konsultacji i informacji zwrotnych; podkreśla szczególną potrzebę wprowadzenia w operacjach wojskowych klauzul wygaśnięcia, aby umożliwić trwałe wyjście; zauważa, że z ośmiu obecnie prowadzonych operacji wojskowych tylko trzy mają mandat wykonawczy; przypomina o ogólnym zaangażowaniu UE w regionie Sahelu i Rogu Afryki w ramach sześciu misji cywilnych i sześciu operacji wojskowych;
39. wzywa do przyjęcia do połowy 2023 r. nowej umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO, która określi cele dotyczące rodzaju, liczby i wielkości misji cywilnych, oraz wzywa do ustanowienia do 2024 r. procesu rozwoju zdolności cywilnych, zgodnie ze Strategicznym kompasem; przypomina, że kluczowe znaczenie ma przyjęcie w pierwszej połowie 2023 r. umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO 2.0, aby zapewnić ciągłość procesu rozwoju zdolności cywilnych; zwraca się do ESDZ o ponowne przeanalizowanie umów w sprawie udziału z państwami trzecimi w celu zwiększenia ich udziału w misjach WPBiO;
40. podkreśla pilną potrzebę ustanowienia Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC) jako preferowanej struktury dowodzenia i kontroli dla operacji wojskowych UE, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania przyszłych zdolności szybkiego rozmieszczania; domaga się natychmiastowego osiągnięcia pełnej zdolności operacyjnej, zgodnie z konkluzjami Rady z 19 listopada 2018 r., w których przewidziano termin 2020 r.; domaga się również, aby poziom obsadzenia stanowisk w MPCC został znacznie zwiększony do 250 pracowników; uważa, że jedno z czterech istniejących dowództw operacji należy zaprojektować jako rozwiązanie awaryjne;

ponawia apel o umożliwienie bezpiecznej wymiany informacji niejawnych, w tym z państwami członkowskimi i misjami lub operacjami w ramach WPBiO; podkreśla potrzebę planowania i prowadzenia przez MPCC wszystkich misji wojskowych o wyraźnej strukturze dowodzenia oraz zapewnienia im niezbędnego personelu, funduszy i infrastruktury; zwraca uwagę, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie sprawia, że postępy w tym zakresie stają się pilniejsze;

41. jest zaniepokojony coraz częstszym manipulowaniem informacjami, dezinformacją oraz zagrożeniami i atakami hybrydowymi w szczególności ze strony Rosji i Chin, ale także ze strony innych podmiotów, bezpośrednio wpływającymi na szereg obszarów działań i misji w ramach WPBiO i destabilizującymi całe regiony; podkreśla, że UE powinna zacieśnić współpracę z krajami partnerskimi o podobnych poglądach oraz zapewnić im wsparcie, szkolenia i budowanie zdolności w celu przeciwdziałania wrogim zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje; wzywa ESDZ do podjęcia konkretnych kroków w celu wsparcia misji i operacji w ramach WPBiO zwalczających dezinformację i propagandę oraz przeciwdziałających im, a także do wzmocnienia zdolności działu StratCom, w tym jego grup zadaniowych;
42. jest zaniepokojony utrzymującym się strukturalnym problemem zapewnienia pełnej obsady misji i operacji w ramach WPBiO; wzywa państwa członkowskie do działania na podstawie swoich decyzji o rozpoczęciu misji i operacji przez zapewnienie niezbędnego personelu; przypomina, że w Strategicznym Kompasie podkreślono, iż misje i operacje w ramach WPBiO wymagają lepiej wyszkolonego personelu; zdecydowanie wzywa wszystkie państwa członkowskie do wypełnienia swoich zobowiązań, tak aby ich rzeczywiste zaangażowanie odpowiadało ich ambicjom; wzywa Unię Europejską, aby zapewniła odpowiedni sprzęt i szkolenia personelowi zaangażowanemu w misje i operacje; zdecydowanie wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia praw socjalnych i pracowniczych personelu wojskowego, gdy jest on szkolony i rozmieszczany wspólnie w ramach UE;
43. wzywa, z uwagi na znaczenie dla architektury bezpieczeństwa i obrony UE, do jak najszybszego, a najpóźniej do 2025 r., wdrożenia propozycji wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela dotyczącej zdolności szybkiego rozmieszczania (RDC) zapisanej w Strategicznym Kompasie, aby zapewnić zdolność do szybkiego i zdecydowanego reagowania w sytuacjach kryzysowych oraz do służenia obywatelom, interesom i wartościom UE na całym świecie, a także ich ochrony; wzywa państwa członkowskie, aby zobowiązały się do znacznego zmniejszenia do 2025 r. krytycznych luk w odniesieniu do strategicznych czynników warunkujących potencjał sił, w szczególności tych związanych z RDC;
44. podkreśla, że równouprawnienie płci i prawa kobiet powinny stanowić podstawowy element środków bezpieczeństwa i obrony; zdecydowanie potępia zbrodnie wojenne popełniane przeciwko ludności cywilnej, w tym stosowanie przemocy seksualnej jako narzędzia wojny;
45. wzywa wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela i państwa członkowskie do przyspieszenia realizacji zobowiązań dotyczących płci zawartych w Strategicznym Kompasie, aby zapewnić skuteczne uwzględnianie aspektu płci; podkreśla znaczenie środków w zakresie cyberbezpieczeństwa dla monitorowania handlu kobietami, które ucierpiały w wyniku konfliktu, i zapobiegania mu; zachęca państwa członkowskie do zmniejszenia przeszkód w karierze zawodowej kobiet w ich siłach obronnych;

46. podkreśla, że udział kobiet w misjach i operacjach WPBiO przyczynia się do ich skuteczności i jest motorem wiarygodności UE jako orędownika równych praw dla mężczyzn i kobiet na całym świecie, przypominając jednocześnie o trzecim unijnym planie działania w sprawie równości płci (GAP III) (2020–2024), który wymaga systematycznego uwzględniania perspektywy płci we wszystkich strategiach politycznych i działaniach zewnętrznych UE, w tym WPBiO; wzywa ESDZ do wspierania w szczególności zwiększenia liczby kobiet w operacjach wojskowych WPBiO oraz poprawy równowagi płci wśród personelu i kierownictwa misji i operacji WPBiO; uważa, że przyjęcie we wszystkich misjach i operacjach WPBiO podejścia zerowej tolerancji wobec molestowania seksualnego i molestowania ze względu na płeć oraz wykorzystywania seksualnego ma nadrzędne znaczenie; podkreśla znaczenie pracy doradców ds. problematyki płci w misjach i operacjach WPBiO oraz potrzebę ich finansowania; wzywa do współpracy między misjami i operacjami WPBiO a Europejskim Instytutem ds. Równości Kobiet i Mężczyzn; wzywa ESDZ do składania Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony (SEDE) sprawozdań z postępów z realizacji działań związanych z płcią;
47. uznaje ważną rolę młodych ludzi i organizacji młodzieżowych w utrzymywaniu i promowaniu pokoju i bezpieczeństwa; wzywa ESDZ, aby zobowiązała się do bardziej systematycznego włączania młodych ludzi do programu działań na rzecz młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa oraz do opracowania i przyjęcia kompleksowych ram strategicznych na rzecz realizacji programu działań na rzecz młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa; wzywa ESDZ do zaangażowania młodych ludzi jako partnerów w opracowywanie i wdrażanie działań na rzecz rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR);
48. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie misji pomocy wojskowej dla Ukrainy (EUMAM Ukraine), która jest misją w ramach WPBiO bez mandatu wykonawczego; oczekuje, że umożliwi ona elastyczne szkolenie ukraińskich sił zbrojnych poprzez doradztwo strategiczne, wsparcie niewykonawcze, budowanie zdolności i ogólne wsparcie wojskowe w celu zwalczania rosyjskiej agresji i udzielenia pomocy w wyzwoleniu okupowanych regionów Ukrainy; uważa, że EUMAM będzie skuteczna, pod warunkiem że wzmocniona zostanie Komórka Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC), która będzie w stanie sprawować strategiczne dowodzenie i kontrolę nad misją; wzywa ESDZ do otwarcia tej misji na udział państw trzecich; apeluje do wszystkich państw członkowskich o zapewnienie niezbędnego wsparcia dla jej realizacji; podkreśla znaczenie informowania narodu ukraińskiego, że UE pozostanie po jego stronie przez cały okres rosyjskiej agresji;
49. wyraża uznanie dla misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) i podkreśla znaczenie jej prac; odnotowuje jej nowe zadania, które obejmują udzielanie wsparcia organom ścigania w celu ułatwienia przepływu uchodźców z Ukrainy do sąsiadujących państw członkowskich, wjazd pomocy humanitarnej na Ukrainę oraz doradztwo, szkolenia i wsparcie dla instytucji odpowiedzialnych za praworządność w celu ułatwienia prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw międzynarodowych i ich ścigania; wzywa do przeglądu i wzmocnienia mandatu misji pomocy granicznej UE (EUBAM) dla Republiki Mołdawii i Ukrainy w celu dostosowania się do nowej rzeczywistości geopolitycznej; apeluje o wzmocnienie personelu, zdolności reagowania, zasobów i komunikacji strategicznej misji i operacji WPBiO w Bośni i Hercegowinie, Ukrainie i Gruzji oraz o zwiększenie obecności dyplomatycznej UE w krajach należących do Partnerstwa Wschodniego oraz na Bałkanach Zachodnich;

50. z zadowoleniem przyjmuje współpracę UE i NATO na Bałkanach Zachodnich, w tym za pośrednictwem misji EUFOR Althea i KFOR; przypomina, że wnioski wyciągnięte z obu operacji mają istotną wartość dodaną dla wszystkich obecnych i przyszłych wojskowych i cywilnych misji i operacji w ramach WPBiO; wzywa do wzmocnienia operacji EUFOR Althea w Bośni i Hercegowinie w ścisłej współpracy z NATO i innymi sojusznikami w celu zagwarantowania niezbędnej stabilności tego kraju i całego regionu; z zadowoleniem przyjmuje jednoznaczne poparcie UE dla przedłużenia mandatu EUFOR Althea; podkreśla potrzebę dwustronnego zacieśnienia współpracy wojskowej i w dziedzinie bezpieczeństwa z Bośnią i Hercegowiną równoległe z EUFOR;
51. podkreśla, że należy nadal ściśle współpracować z partnerami afrykańskimi i międzynarodowymi, aby zapewnić wspólną reakcję w zakresie stabilizacji i rozwoju, z udziałem w szczególności Unii Afrykańskiej, Międzypaństwowego Organu ds. Rozwoju, Organizacji Narodów Zjednoczonych i międzynarodowych instytucji finansowych, a także innych kluczowych podmiotów dwustronnych i regionalnych; przypomina o globalnym zaangażowaniu UE w Sahelu i w Rogu Afryki w postaci ośmiu misji cywilnych (EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somalia), jak również wojskowych (EUTM Mali, EUTM Somalia, EU NAVFOR ATALANTA, EU NAVFOR MED IRINI, EUMPM Niger);
52. wyraża głębokie zaniepokojenie rozwojem sytuacji w regionie Sahelu i niedawnymi zamachami stanu w tym regionie; podkreśla strategiczne znaczenie tego regionu dla UE; potępia coraz większą obecność wspieranej przez Kreml grupy Wagnera w Sahelu i innych częściach kontynentu afrykańskiego; zdecydowanie uważa, że zaangażowanie powyższej grupy w Afryce Zachodniej jest sprzeczne z celem, jakim jest zaprowadzenie pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w tym regionie; przyznaje, że poszczególne misje międzynarodowe w regionie Sahelu nie osiągnęły swojego podstawowego celu, jakim jest trwały pokój w regionie Sahelu, w związku z czym potrzebny jest proces refleksji nad mandatami i rolami misji i polityk międzynarodowych; wyraża podobne zaniepokojenie zwiększoną obecnością i działalnością islamskich grup terrorystycznych, w szczególności Al-Kaidy, Daisz i Asz-Szabab na Bliskim Wschodzie i w Afryce; apeluje o więcej wspólnych działań i spójność polityki między różnymi interwencjami UE i partnerów w regionie Sahelu; ubolewa nad pogarszającym się stanem bezpieczeństwa w Mali i z zadowoleniem przyjmuje decyzję o zawieszeniu wszystkich szkoleń operacyjnych i dostaw sprzętu wojskowego do tego kraju; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewnienia skutecznej pomocy dostosowanej do potrzeb zainteresowanych krajów;
53. uważa, że wszelkie międzynarodowe wsparcie w zakresie bezpieczeństwa w regionie musi priorytetowo traktować poprawę ochrony ludności cywilnej, łagodzenie dynamiki konfliktów i promowanie dobrego zarządzania sektorem bezpieczeństwa; podkreśla potrzebę większego zaangażowania politycznego we współpracę z odpowiednimi rządami w celu zapewnienia większej przejrzystości, zwalczania korupcji, kultywowania integracji społecznej i angażowania obywateli w wysiłki na rzecz ograniczenia wybuchu konfliktów zbrojnych i etnicznych;
54. z zadowoleniem przyjmuje odnowienie misji EUCAP Sahel w ramach WPBiO na dwa lata i podkreśla znaczenie koordynacji z EUBAM Libya dla prowadzonego pod przewodnictwem UE rozwoju zdolności granicznych państw Sahelu; wzywa do podjęcia przez UE i ONZ wspólnych wysiłków w celu rozwiązania problemu destabilizacji i

przemocy w Mali oraz do współpracy z lokalnymi siłami w celu promowania stabilności i bezpieczeństwa; odnotowuje rozszerzenie i ponowne ukierunkowanie misji EUAM i EUTM w Republice Środkowoafrykańskiej i jest nadal bardzo zaniepokojony ciągłym pogarszaniem się sytuacji politycznej i sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w tym kraju; z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione już przez EUTM Mozambique i wzywa ESDZ do rozważenia dostarczenia siłom Mozambiku śmiercionośnej broni w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz do przyspieszenia dostaw sprzętu; wzywa do przeprowadzenia szerokiej debaty publicznej na temat zaangażowania UE w Mozambiku oraz publicznej dyskusji na temat tego, jak mogłoby wyglądać konstruktywne zintegrowane podejście uwzględniające przyczyny niepokojów w Cabo Delgado; przypomina o doniesieniach o systematycznych i brutalnych atakach sił bezpieczeństwa na dużą część miejscowej ludności, przymusowych przesiedleniach dokonywanych przez siły bezpieczeństwa, wysokim poziomie nierówności, zaniedbywaniu regionów przez rząd centralny, konfliktach o zasoby naturalne, wysokim poziomie korupcji i łamaniu różnych praw; popiera reformę sił zbrojnych Mozambiku i podkreśla potrzebę zastosowania zintegrowanego podejścia do kryzysu w Cabo Delgado; z zadowoleniem przyjmuje pomoc Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju dla sił zbrojnych Nigru i podkreśla potrzebę zapewnienia Nigrowi wsparcia wojskowego w ramach WPBiO; wzywa Radę do zintensyfikowania skoordynowanych operacji morskich w Zatoce Gwinejskiej; wzywa do przedłużenia mandatu EU NAVFOR Atalanta, który ma wygasnąć z końcem 2022 r., w celu dalszego zwalczania piractwa;

55. ubolewa nad coraz większą nieadekwatnością koncepcji misji EUTM, które miały sprostać wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa w krajach Sahelu i Afryki Środkowej (Mali i Republika Środkowoafrykańska); wzywa do gruntownego przeglądu celów i zasad przewodnich EUTM; uważa, że należy rozszerzyć mandat EUTM, w szczególności na środki towarzyszące, aby umożliwić unijnym doradcom w terenie jak najdokładniejsze sprawdzenie, w jakim stopniu programy szkoleniowe zostały właściwie wdrożone i czy są zgodne z potrzebami operacyjnymi lokalnych sił zbrojnych; podkreśla wartość dodaną misji doradczych dla struktur dowodzenia misjami i zachęca wobec tego do udziału państw członkowskich w EUTM, zwłaszcza w charakterze doradczym, gdzie przybywający oficerowie umożliwiliby zapewnienie znacznego wsparcia dla prowadzenia operacji, a także wielostronnej pomocy wojskowej;
56. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady ustanawiającą partnerską misję wojskową wspierającą Niger (EUMPM Niger), której celem jest zwiększenie zdolności sił zbrojnych Nigru do opanowania zagrożeń dla tego kraju, ochrony ludności w kraju oraz zapewnienia bezpiecznego środowiska, zgodnie z prawem dotyczącym praw człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym;
57. w odniesieniu do morskiego komponentu operacji IRINI podkreśla międzynarodowe zobowiązania dotyczące poszukiwania i ratowania osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby IRINI działała w pełnej zgodności z prawem morskim, a w szczególności z obowiązkami związanymi z poszukiwaniem i ratowaniem osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu; ponownie podkreśla głębokie zaniepokojenie losem migrantów, osób ubiegających się o azyl i uchodźców w Libii, których dramatyczna sytuacja ulega dalszemu pogorszeniu; wzywa libijskie władze i milicje do zamknięcia ośrodków przetrzymywania migrantów; wyraża ubolewanie, że przewiduje się wycofanie statków z jakiegokolwiek obszaru, na którym przebywa znaczna liczba migrantów; domaga się wyjaśnień na temat przewidywanego procesu decyzyjnego i trybu podejmowania

wszelkich przyszłych decyzji związanych z tzw. „efektem czynnika przyciągającego”, na który nie ma obecnie żadnych dowodów naukowych;

58. ponawia apel do UE, aby w obliczu nasilającej się rywalizacji geopolitycznej między światowymi i regionalnymi mocarstwami w regionie Indo-Pacyfiku w pełni wykorzystwała swoją pozycję i reputację wiarygodnego i niezależnego globalnego podmiotu działającego na rzecz pokoju w tym regionie; przypomina, że wartość dodana zaangażowania UE w regionie Indo-Pacyfiku polega na kompleksowym zakresie środków pomocy cywilnej i wojskowej, w tym dobrze rozwiniętym wkładzie o charakterze niewojskowym;
59. wyraża głębokie zaniepokojenie koncentracją potencjału wojskowego Chin na Morzu Południowochińskim, a także stałą presją wojskową, ćwiczebnymi atakami, naruszeniami przestrzeni powietrznej i innymi działaniami wojskowymi w szarej strefie, w tym kampaniami cybernetycznymi i dezinformacyjnymi przeciwko Tajwanowi; wzywa Chiny do zaprzestania wszystkich tych działań, które stanowią zagrożenie dla stabilności całego regionu i ogólnie mają bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo i dobrobyt w Europie; ponownie wyraża poparcie dla współpracy między UE a Tajwanem;
60. z dużym zadowoleniem przyjmuje zdecydowane odniesienia do współpracy z UE zarówno w niedawnej aktualizacji strategii bezpieczeństwa narodowego Japonii, jak i w strategii Korei Południowej dotyczącej Indo-Pacyfiku; potwierdza silne partnerstwo z Japonią i Koreą Południową oraz wzywa UE do dalszego pogłębiania współpracy wojskowej i obronnej z obydwojema kluczowymi partnerami;
61. zdecydowanie potępia liczne próby rakietowe przeprowadzone przez Koreę Północną w 2022 r. i podkreśla, że społeczność międzynarodowa musi zwiększyć wysiłki na rzecz powstrzymania Korei Północnej i uniemożliwienia jej przeprowadzenia kolejnej próby jądrowej w 2023 r., co stanowiłoby poważną eskalację i zagrożenie dla bezpieczeństwa regionalnego i globalnego; podkreśla szczególną odpowiedzialność Chin i Rosji w odniesieniu do Korei Północnej i wzywa je do wykorzystania swoich wpływów, aby zapobiec dalszej eskalacji;
62. wyraża poważne zaniepokojenie przekazywaniem broni przez Koreę Północną Grupie Wagnera i podkreśla, że jeszcze bardziej uwypukla to, że UE i jej państwa członkowskie muszą nie tylko bardziej skupić się na Półwyspie Koreańskim, ale także na całym regionie Indo-Pacyfiku;
63. zdecydowanie potępia Iran za dostarczanie Rosji dronów i pocisków do wykorzystania w nielegalnej wojnie przeciwko Ukrainie oraz przypomina, że czyniąc to, narusza rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2231(2015); z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z 12 grudnia 2022 r. o przyjęciu dalszych sankcji wobec Iranu zarówno w związku z trwającymi naruszeniami praw człowieka wobec własnych obywateli, jak i za aktywne wsparcie Iranu dla Rosji, które jest wykorzystywane przeciwko narodowi ukraińskiemu;
64. wzywa Radę i ESDZ do włączenia elementu ochrony dziedzictwa kulturowego do swoich misji i operacji w ramach WPBiO, aby zapewnić lokalnym partnerom pomoc i edukację w zakresie rozwiązywania problemów dotyczących bezpieczeństwa związanych z zachowaniem i ochroną dziedzictwa kulturowego; apeluje, by UE zajęła się nieustannymi i rosnącymi zagrożeniami dla ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego oraz by powstrzymała przemyt dóbr kultury, zwłaszcza w strefach

konfliktów; zauważa, że pozbawianie poszczególnych społeczeństw ich dziedzictwa kulturowego i korzeni historycznych sprawia, że są one bardziej narażone na radykalizację; wzywa UE do opracowania szerokiej strategii przeciwdziałania takim zagrożeniom; przypomina, że EUAM Iraq jest jedyną misją w ramach WPBiO, która zawiera element ochrony dziedzictwa kulturowego; oczekuje, że EUAM Iraq całkowicie wypełni wszystkie aspekty przyznanego jej mandatu, w tym ochronę dziedzictwa kulturowego i walkę z nielegalnym handlem artefaktami; wzywa do upowszechnienia takiego przepisu we wszystkich mandatach misji lub operacji w ramach WPBiO;

Usystematyzowanie partnerstw w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony

65. wzywa do wzmocnienia, tak gdzie jest to istotne pod względem strategicznym, partnerstw w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z podobnie myślącymi partnerami na całym świecie, aby sprostać poziomowi ambicji UE jako gwaranta bezpieczeństwa; uważa za niezbędne bardziej systematyczne włączanie kwestii bezpieczeństwa i obrony do dialogów politycznych UE z podobnie myślącymi partnerami; z zadowoleniem przyjmuje plany zwołania pierwszego w historii forum partnerstwa UE na rzecz bezpieczeństwa i obrony; apeluje o bardziej asertywną, jednolitą i spójną pozycję wobec państw niedemokratycznych, które zagrażają bezpieczeństwu europejskiemu i porządkowi międzynarodowemu;
66. podkreśla podstawowe wspólne wartości demokratyczne leżące u podstaw UE i NATO; wzywa do pogłębienia stosunków między UE a NATO w oparciu o zasady inkluzywności, wzajemności, wzajemnej otwartości i przejrzystości, zgodnie z autonomią podejmowania decyzji i procedurami odnośnych organizacji oraz bez uszczerbku dla szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony któregośkolwiek z naszych członków; wyraża zadowolenie z trzeciej wspólnej deklaracji UE i NATO oraz podkreśla znaczenie podejmowania dalszych kroków z myślą o pogłębieniu tego partnerstwa w oparciu o treść Strategicznego kompasu UE i nowej koncepcji strategicznej NATO oraz o konkretne działania na rzecz dalszego zacieśniania współpracy, zwłaszcza w dziedzinie mobilności wojskowej, infrastruktury podwójnego zastosowania i odporności, a także wzmożone wspólne ćwiczenia; podkreśla potrzebę zdecydowanego podniesienia rangi partnerstwa strategicznego z NATO, aby jego podstawę stanowiło wzmocnienie jedności politycznej i solidarności oraz pogłębiony dialog polityczny dotyczący wszystkich aspektów wspólnych wyzwań i kwestii o znaczeniu strategicznym, w tym wyzwań związanych ze zmianą klimatu i szybką cyfryzacją; zachęca do skoordynowanego reagowania operacyjnego w ramach mechanizmów zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego w celu przeciwdziałania pojawiającym się wspólnym zagrożeniom w strefach geograficznych i obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; zwraca uwagę, że rozwój zdolności UE wzmacnia również europejski filar NATO i przyczynia się odpowiednio do bezpieczeństwa transatlantyckiego; z zaniepokojeniem odnotowuje głębokie i utrzymujące się okresy napięć między państwami członkowskimi UE a Turcją, sojusznikiem z NATO, które utrudniają współpracę między UE a NATO;
67. uznając znaczenie i potencjał strategicznego partnerstwa z Turcją, wyraża jednak ubolewanie z powodu ogólnej destabilizującej roli Turcji w wielu dziedzinach będących przedmiotem zaniepokojenia UE i jej sąsiadów, co zagraża pokojowi, bezpieczeństwu i stabilności w regionie; z głębokim zaniepokojeniem przyjmuje do wiadomości i zdecydowanie potępia nielegalne działania Turcji i jej groźby dotyczące podjęcia działań wojskowych przeciwko państwom członkowskim UE, zwłaszcza Grecji i

Cyprowi, we wschodniej części regionu Morza Śródziemnego; ubolewa nad faktem, że pomimo wysiłków na rzecz deeskalacji Turcja kontynuuje jednostronne prowokacyjne działania i nie przestrzega rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie embarga na broń nałożonego na Libię w odniesieniu do operacji IRINI, naruszając prawo międzynarodowe, w tym UNCLOS, oraz suwerenne prawa państw członkowskich UE w tej dziedzinie; ponownie potępia podpisanie przez UE dwóch protokołów ustaleń między Turcją a Libią w sprawie kompleksowej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i wojskowości oraz w sprawie wytyczenia stref morskich, które są sprzeczne z prawem międzynarodowym; potwierdza gotowość UE do wykorzystania wszystkich dostępnych jej instrumentów i opcji, w tym tych wynikających z art. 29 TUE i art. 215 TFUE, w celu obrony swoich interesów i interesów państw członkowskich oraz utrzymania stabilności w regionie; zauważa, że Turcja jest coraz bardziej obecna na obszarach, w których UE ma kluczowe interesy w zakresie bezpieczeństwa oraz misje WPBiO, i wzywa Turcję do powstrzymania się od podważania interesów i misji UE na tych obszarach; ponawia apel do Turcji o dostosowanie się do sankcji UE wobec Rosji; wzywa państwa członkowskie do pełnego przestrzegania wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB w odniesieniu do Turcji, w tym do ścisłego stosowania kryterium 4 dotyczącego stabilności w regionie;

68. zdecydowanie popiera prowadzoną przez NATO politykę otwartych drzwi; podkreśla znaczenie przystąpienia Finlandii i Szwecji do NATO, ponieważ zwiększyłyby to bezpieczeństwo zarówno UE, jak i sojuszników z NATO; z zadowoleniem przyjmuje szybką ratyfikację przez większość sojuszników z NATO fińskiego i szwedzkiego protokołu przystąpienia do NATO oraz ubolewa, że Turcja wciąż nie ratyfikowała wniosku Szwecji i Finlandii o przystąpienie do sojuszu; podkreśla potrzebę zajęcia się obawami państw członkowskich, które nie należą do NATO, dotyczącymi bezpieczeństwa i obrony; zachęca UE i NATO do zacieśnienia współpracy na rzecz budowania zdolności naszych partnerów;
69. uważa, że synergia i spójność z wdrażaniem koncepcji strategicznej NATO i Strategicznego kompasu UE ma zasadnicze znaczenie, zwłaszcza w zakresie przeciwdziałania agresji Rosji na Ukrainę oraz przeciwdziałania wspólnikowi Rosji – reżimowi Łukaszenki na Białorusi, stawiania czoła wyzwaniom związanym z polityką przymusu prowadzoną przez Chiny, rozprzestrzenianiem się szkodliwej dezinformacji, a także cyberobrony, zagrożeń hybrydowych i wsparcia dla partnerów;
70. podkreśla znaczenie rozwoju spójnych, uzupełniających się i interoperacyjnych zdolności obronnych dla zwiększenia bezpieczeństwa obszaru euroatlantyckiego zgodnie z zasadą jednolitego zasobu sił; wzywa UE i NATO do utrzymania globalnego przywództwa technologicznego w zakresie zdolności wojskowych; podkreśla potrzebę zapewnienia spójności wyników między odpowiednimi procesami planowania rozwoju zdolności UE i NATO; podkreśla, że UE musi rozwijać własne zdolności obronne i strategiczną autonomię, aby mogła również stać się silniejszym partnerem swoich sojuszników; wzywa państwa członkowskie UE należące do NATO do zwiększenia swoich budżetów wojskowych do co najmniej 2 % PKB zgodnie z wytycznymi NATO;
71. z zadowoleniem przyjmuje udział Stanów Zjednoczonych, Kanady i Norwegii w projekcie PESCO dotyczącym mobilności wojskowej, który ma zasadnicze znaczenie dla obrony Europy i jest ważny dla zwiększenia spójności między odpowiednimi działaniami UE i NATO w zakresie ułatwienia przemieszczania sił wojskowych; przypomina jednak, że decyzja o udziale państw trzecich w poszczególnych projektach PESCO musi być

podejmowana indywidualnie dla każdego przypadku, jeśli taki udział leży w strategicznym interesie UE; z zadowoleniem przyjmuje niedawny wniosek Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do projektu PESCO dotyczącego mobilności wojskowej; przypomina państwom członkowskim uczestniczącym w PESCO o potrzebie szybkiego wdrożenia ich zobowiązań operacyjnych i zobowiązań dotyczących współpracy; z zadowoleniem przyjmuje zorganizowany dialog UE-NATO na temat mobilności wojskowej; z zadowoleniem przyjmuje plan działania na rzecz mobilności wojskowej 2.0 przedstawiony przez Komisję i wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela 10 listopada i wzywa do jego szybkiego wdrożenia w synergii z projektem PESCO dotyczącym mobilności wojskowej; wzywa, by wzmocnić instrument „Łącząc Europę” w odniesieniu do projektów w dziedzinie mobilności wojskowej; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań w celu uproszczenia i zharmonizowania procedur dotyczących mobilności wojskowej oraz skrócenia terminów wydawania zezwoleń, aby umożliwić państwom członkowskim UE szybsze działanie i zwiększenie skuteczności reagowania; podkreśla, że nowy plan działania na rzecz mobilności wojskowej musi zagwarantować, że wymogi w zakresie infrastruktury, odporności i logistyki są oceniane z perspektywy strategii wojskowej; podkreśla potrzebę dodatkowego finansowania tej sztandarowej inicjatywy współpracy UE-NATO; wzywa UE do rozważenia zaproszenia Ukrainy, Gruzji i Republiki Mołdawii do udziału w projektach PESCO, takich jak mobilność wojskowa;

72. podkreśla znaczenie bliskich stosunków UE ze Stanami Zjednoczonymi, które opierają się na wspólnych wartościach: demokracji, wolności i praworządności; docenia zaangażowanie Stanów Zjednoczonych i ich obecnej administracji na rzecz obrony terytorialnej Europy, zwłaszcza w świetle rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, która zagraża całemu kontynentowi; odnotowuje fakt, że Stany Zjednoczone stoją również przed wyzwaniem w regionie Indo-Pacyfiku, jakim jest przeciwdziałanie rosnącej pozycji militarnej Chin; podkreśla, że państwa członkowskie UE muszą zwiększyć wysiłki na rzecz poprawy europejskich zdolności obronnych, aby w dłuższej perspektywie uutorować drogę do przeniesienia obciążeń, w ramach którego UE przejmie większą odpowiedzialność za swoją obronę;
73. z zadowoleniem przyjmuje dialog UE-USA na temat bezpieczeństwa i obrony jako ważny kamień milowy w ściślejszej współpracy transatlantyckiej; zachęca wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela do poświęcenia szczególnej uwagi w tym dialogu bezpieczeństwu regionu we wschodnim i południowym sąsiedztwie, do włączenia do dyskusji takich obszarów jak wzajemne inicjatywy w zakresie bezpieczeństwa i obrony, misje i operacje w ramach WPBiO, rozbrojenie i nieprolifracja, walka z terroryzmem, usprawnienie wymiany informacji między służbami wywiadowczymi, wpływ technologii przełomowych, zmiana klimatu, zagrożenia hybrydowe, cyberobrona, mobilność wojskowa, zarządzanie kryzysowe oraz stosunki ze strategicznymi konkurentami;
74. ponawia apel o zinstytucjonalizowaną współpracę w zakresie bezpieczeństwa i obrony ze Zjednoczonym Królestwem; zachęca Zjednoczone Królestwo do poważnego zaangażowania się wraz z UE w kontekście pilnych wyzwań strategicznych, aby zapewnić komplementarność i synergię działań; zachęca wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela do doraźnego zapraszania Zjednoczonego Królestwa na nieformalne posiedzenia Rady z udziałem ministrów spraw zagranicznych (i obrony) w celu wymiany poglądów na temat kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, a jednocześnie do pełnej ochrony autonomii

decyzyjnej UE; zwraca uwagę, że równoległe projekty mające na celu rozwój przyszłościowych systemów walki powietrznej stanowią nieefektywne wykorzystanie zasobów i w związku z tym zaleca połączenie obu projektów; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie Zjednoczonego Królestwa dla Ukrainy;

75. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą niestabilnością w naszym sąsiedztwie, która często jest wynikiem umyślnych działań podejmowanych przez wrogie podmioty, które za pośrednictwem różnych działań osłabiają reformy demokratyczne, aby ostatecznie osłabić UE; podkreśla, że bezpieczeństwo UE jest ściśle powiązane z bezpieczeństwem naszych bezpośrednich sąsiadów we wschodnim i południowym sąsiedztwie UE, a także na Bałkanach Zachodnich; wzywa do pogłębienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa wojskowego z niektórymi podzielającymi poglądy krajami Partnerstwa Wschodniego, w tym przez wzmocnienie wymiaru bezpieczeństwa Partnerstwa Wschodniego, oraz do zacieśnienia dialogu w zakresie polityki bezpieczeństwa i obrony, zwłaszcza z Ukrainą, Gruzją i Republiką Mołdawii; wzywa do zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z partnerami z południowego sąsiedztwa; wzywa UE do odegrania ważnej roli w regionie Morza Śródziemnego, jako podmiot zdolny do zagwarantowania stabilności tego regionu, również w związku z bezpieczeństwem energetycznym; wzywa do zacieśnienia współpracy z krajami partnerskimi w regionie Morza Śródziemnego w celu zwalczania ekstremizmu, terroryzmu, handlu ludźmi i nielegalnego handlu bronią;
76. wzywa do zacieśnienia współpracy między UE i NATO na wschodniej flance Sojuszu oraz do zwiększenia liczebności europejskich wojsk na Morzu Czarnym; uważa, że zasadnicze znaczenie ma uznanie i wykorzystanie strategicznego położenia Morza Czarnego w kontekście wojny Rosji z Ukrainą oraz zwiększenie inwestycji w europejskie projekty wojskowe w regionie, w tym w modernizację i rozwój europejskiego przemysłu wojskowego i infrastruktury wojskowej;
77. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącym napięciem i powtarzającymi się wybuchami wrogości między Azerbejdżanem a Armenią oraz tym, że Armenia została zaatakowana w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową, a Rosja nie odegrała roli stabilizującej; wzywa wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela do pełnego zaangażowania się w wysiłki na rzecz utrzymania zawieszenia broni; z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie cywilnych zdolności UE w zakresie monitorowania w Armenii oraz wysłanie zespołu wsparcia w zakresie planowania przejściowego w celu poprawy orientacji UE co do sytuacji w zakresie bezpieczeństwa oraz pomocy w planowaniu i przygotowaniu ewentualnej cywilnej misji w ramach WPBiO w tym kraju;
78. podkreśla, że Rosja nadal nie przestrzega w pełni wynegocjowanego przez UE porozumienia o zawieszeniu broni między Gruzją a Rosją z 12 sierpnia 2008 r.; zdecydowanie potępia nielegalną obecność wojskową Rosji w gruzińskich regionach Abchazji i Cchinwali/Osetii Południowej oraz okupację tych regionów; wzywa ESDZ do przygotowania szczegółowego sprawozdania na temat naruszeń porozumienia o zawieszeniu broni z 2008 r., za które UE, jako jego mediator, ponosi szczególną odpowiedzialność, do zidentyfikowania i jednoznacznego wskazania postanowień, które nadal nie zostały spełnione przez Federację Rosyjską, i do przedłożenia zaleceń, które mogłyby skłonić Federację Rosyjską do wypełnienia jej zobowiązań międzynarodowych, w szczególności przewidujących wycofanie jej sił zbrojnych z terytoriów okupowanych Gruzji i umożliwienie ustanowienia na tych terytoriach międzynarodowych mechanizmów bezpieczeństwa oraz zapewnienie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej

(EUMM) nieograniczonego dostępu do całego terytorium Gruzji zgodnie z jej mandatem;

79. podkreśla znaczenie ścisłego dostosowania się do stanowisk WPZiB przez kraje kandydujące do UE i potencjalne kraje kandydujące; zwraca uwagę, w odniesieniu do Bałkanów Zachodnich, na stosunki Serbii z Rosją oraz na brak potępienia ze strony tego kraju nieuzasadnionych i nielegalnych działań Rosji wobec Ukrainy oraz na konsekwencje tych stosunków na Bałkanach Zachodnich; wzywa do wzmocnienia bezpieczeństwa wojskowego, w tym bezpieczeństwa cywilno-wojskowego, jak również policyjno-wojskowego, ściślejszej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa wojskowego z państwami Bałkanów Zachodnich o podobnych poglądach, w szczególności w takich dziedzinach jak odporność, cyberbezpieczeństwo, zagrożenia hybrydowe, zarządzanie granicami, zwalczanie terroryzmu i przeciwdziałanie dezinformacji; w związku z tym apeluje do ESDZ o wzmocnienie roli delegatur i misji UE w dziedzinie WPBiO w państwach trzecich, aby zwiększyć ich zdolność do wykrywania i demaskowania kampanii dezinformacyjnych organizowanych przez zagraniczne podmioty państwowe;
80. wzywa do zacieśnienia stosunków i współpracy z partnerami w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, aby realizować wspólne cele i interesy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;

Wzmocnienie kontroli Parlamentu nad WPBiO

81. podkreśla potrzebę bardziej aktywnego zaangażowania Parlamentu w proces podejmowania decyzji dotyczących WPBiO i polityki przemysłowej w dziedzinie obronności, w szczególności w odniesieniu do wdrażania Strategicznego kompasu, EFO, EDIRPA, EDIP, EPF oraz różnych strategii politycznych i inicjatyw, które mają wpływ na europejską obronność i bezpieczeństwo lub mają dla nich szczególne znaczenie; zachęca do przedstawiania wniosków dotyczących dalszych działań Parlamentu, a w szczególności jego Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony, w celu zwiększenia jego wpływu na WPBiO oraz zapewnienia skuteczności, spójności, demokratycznej rozliczalności i odpowiedniej kontroli parlamentarnej polityki i inicjatyw UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności poprzez:
 - angażowanie Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony jako komisji współdecydującej zgodnie z art. 58 Regulaminu Parlamentu Europejskiego we wszystkie procedury ustawodawcze o istotnych konsekwencjach dla bezpieczeństwa i obrony;
 - wykorzystanie śródkresowego przeglądu EFR i zbliżających się negocjacji w sprawie EDIRPA, aby wprowadzić odpowiednie i istotne prawa kontroli parlamentarnej w drodze aktów delegowanych w odniesieniu do programów działań głównych programów przemysłu obronnego;
 - utworzenie pełnoprawnej Rady Obrony;
 - utworzenie pełnoprawnej Komisji Bezpieczeństwa i Obrony;
 - wzmocnienie współpracy między komisjami parlamentarnymi, w których omawia się kwestie bezpieczeństwa i obrony;
 - wyjaśnienie prawa Parlamentu do informacji i dostępu do nich na mocy art. 36 TUE;
 - wzmocnienie dialogu międzyparlamentarnego i współpracy z parlamentami

narodowymi w zakresie europejskiego bezpieczeństwa i obrony, w tym za pośrednictwem konferencji międzyparlamentarnej w sprawie WPZiB i WPBiO, aby wzmocnić rozliczalność i kontrolę polityki bezpieczeństwa i obrony;

82. wzywa do dalszego wzmocniania stosunków Parlamentu ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO, w ramach których Parlament powinien wspierać utworzenie Centrum Odporności Demokratycznej NATO mającego na celu monitorowanie i określanie wyzwań dla demokracji, praw człowieka i praworządności oraz ułatwianie pomocy w zakresie demokracji i zarządzania dla państw członkowskich i partnerskich;

o

o o

83. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, przewodniczącej Komisji i właściwym członkom Komisji, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu NATO, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego NATO, agencjom UE działającym w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.